

Wybierając rektora senatorowie opowiedzieli się także za stylem sprawowania władzy

Z prof. dr. hab. Krystianem Heffnerem z Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji, przewodniczącym Uczelnianej Komisji Wyborczej, rozmawia Krystyna Duda

– **Panie Profesorze właśnie poznaliśmy dziekanów na nową kadencję, w najbliższych dniach wybrani zostaną prodziekani i składy rad wydziałów, senat, jak przebiegły wybory, którym Pan przewodniczy?**

– Przebieg wyborów na poszczególne stanowiska był spokojny i rzeczowy. Dobrą ilustracją przebiegu procedury były wybory rektora, o które to stanowisko ubiegało się dwóch kandydatów. Środowisko Politechniki wyraźnie wskazało jedną kandydaturę, a więc opowiedziało się zarówno za osobą, jak i za pewnym sposobem zarządzania uczelnią, wyrażając tym samym akceptację przedstawionego szczegółowo programu wyborczego. Wygrana zdecydowaną większością głosów jednego z kandydatów, świadczy o poparciu dla jego stylu sprawowania władzy. Równocześnie jest zgodą na to, czego spodziewać można się po nowym rektorze.

– **Czy wszystko odbyło się zgodnie z procedurą, nie było protestów wyborczych?**

– Wszystko przebiegło zgodnie z procedurą obowiązującą w uczelni, która uwzględnia oczywiście możliwość zgłaszania protestów. Nic takiego jednak nie miało miejsca, a byłem w stałym kontakcie z przewodniczącymi wydziałowych komisji wyborczych, do których nie zgłaszano nawet krytycznych ustnych uwag. Świadczy to w pewnym stopniu o dobrym przygotowaniu i przeprowadzeniu wyborów w uczelni.

– **Zgodnie ze Statutem PO nowe władze, czyli rektora i prorektorów wybiera senat uczelni, który zarazem kończy swoją kadencję, czy jest to jedyny sposób wyłaniania władz uczelnianych. Jakie są jego zalety i wady?**

– Określiłbym taką ordynację wyborczą jako najmniej absor-

bującą. Są oczywiście inne drogi wyłaniania obsady obieralnych stanowisk. Równie popularne jest wybieranie rektora i prorektorów poprzez wcześniej wybranych elektorów. Obowiązujący u nas sposób wyborów bezpośrednich poprzez głosy senatorów wydaje mi się czytelniejszy i szybszy do przeprowadzenia. Opierając się na swoim doświadczeniu mogę powiedzieć, że system wyborów pośrednich ani nie usprawnia, ani nie zwiększa szans poszczególnych kandydatów, nie ma również wpływu na przebieg ewentualnej kampanii wyborczej. Tak więc ordynacja wyborcza jest kwestią wewnętrznej decyzji poszczególnych uczelni.

– **Od kiedy rektorów wybiera środowisko akademickie, przecież nie zawsze tak było?**

– To zależy od tego jak głęboko sięgniemy w przeszłość, środowisko akademickie, uniwersyteckie zawsze miało swój specyficzny charakter, który wyróżniał je wśród innych grup zawodowych. Wracając jednak do naszych krajowych realiów, transformacja ustrojowa, a konkretnie ustawa o szkolnictwie wyższym, która weszła w życie w roku 1990 dała takie unormowania prawne, z których wyższe uczelnie skwapliwie i umiejętnie korzystają.

– **A zapowiadana od dłuższego czasu nowa ustawa o szkolnictwie wyższym, czy nie zmieni sposobu wyborów na uczelniach?**

– Mam dosyć pobieżną znajomość proponowanej ustawy, jej wprowadzenie jest zapowiadane od dłuższego czasu, ale moment wprowadzenia ciągle nie jest znany. Sądzę jednak, że sugerowane rozwiązania nie naruszają w żadnym stopniu tych obszarów, które działają dobrze, sprawdzają się, nie wymagają więc zmian.

– **Wybory nowych władz na większości polskich uczelni odbywają się w roku wyborczym**

w kraju, czy ta zbieżność nie skłania do pewnych refleksji na tematy wyborcze o ogólniejszym wymiarze?

– Istotnie, na większości polskich uczelni przeprowadzone zostały wybory, poznaliśmy elektów, którzy rozpoczną sprawowanie swoich urzędów po okresie wakacyjnej przerwy. Myślę jednak, że poza zbieżnością terminu i to dość luźną, bo kiedy nowe władze rozpoczną pracę to w kraju dopiero najprawdopodobniej rozpoczną się wybory parlamentarne. Na tym wyczerpują się analogie. Okres przedwyborczy w polskich uczelniach wolny jest od niezdrowych emocji i awanturnictwa politycznego. Wybory przebiegają w zdecydowanej większości uczelni bardzo rzeczowo i sprawnie. Nie generują całego tego „osadu”, tak typowego w ostatnim czasie dla sfery polityki i tak do niej zniechęcającego. Można powiedzieć, że sposób wyłaniania rektorów, prorektorów, dziekanów i członków uczelnianych senatów może być modelowym przykładem jak prowadzić wybory i kampanie wyborcze.

– Nie o wszystkie stanowiska ubiegało się kilku kandydatów, czy ten fakt nie zawężał możliwości wyboru?

– Dawniej mówiłoby się o zakulisowych uzgodnieniach, a obecnie, w dobie demokracji, jest to raczej wynik doświadczenia i zdecydowanie świadczy o rozważności wybierających. Jest to także wyraz pewnej zgody na określony styl zarządzania, kierowania ludźmi i wreszcie przejaw uznania dla kwalifikacji kandydatów. Przecież rektorem, zwłaszcza uczelni z historią i dorobkiem nie zostaje osoba nieznana, tajemnicza. Statuty uczelniane regulują to szczegółowo i nie zagraża nam przysłowiowy Stan Tymiński. Stąd liczba kandydatów na poszczególne urzędy na uczelniach nie jest wcale

liczna. Gdyby kandydatów było wielu, niewątpliwie świadczyłoby to o pewnym skłóceniu środowiska i głębokiej polaryzacji poglądów. Decyzja o kandydowaniu jest wyborem wcale niełatwej drogi zawodowej i poczucia wielkiej odpowiedzialności za uczelnię, za ludzi, których zatrudnia i którzy realizują swoje zawodowe i naukowe ambicje, wreszcie za studentów, za których wykształcenie ponosi się odpowiedzialność. Fotel rektora lub dziekana nie jest żadną synekurą. Wręcz przeciwnie, staje się wyzwaniem, któremu trzeba sprostać, aby uczelnia mogła dobrze funkcjonować, w tym jakże ważnym i trudnym obszarze. Czego oczywiście wszyscy sobie życzymy.

– **Dziękuję za rozmowę.**

Skład Uczelnianej Komisji Wyborczej zatwierdzony przez Senat Politechniki Opolskiej, zgodnie z § 2 pkt. 3 i 4 Regulaminu wyborczego statutu Politechniki Opolskiej

- prof. dr hab. **Krzysztof Heffner** – przewodniczący
- dr inż. **Jan Centkowski** – z grupy nauczycieli akademickich nie posiadających tytułu profesora ani stopnia doktora habilitowanego, Wydział Budownictwa
- mgr inż. **Marek Bratek** – z grupy pracowników nie będących nauczycielami akademickimi, Wydział Mechaniczny

- **Magdalena Latacz** – studentka III roku *turystyki i rekreacji*, Wydział Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii.
- Przewodniczący zatwierdzony został na posiedzeniu Senatu Politechniki Opolskiej w dniu 15 grudnia 2004 r., a członkowie na posiedzeniu w dniu 19 stycznia 2005 r.

Kalendarz wyborów

• 16 marca 2005 r. senatorzy Politechniki Opolskiej wybrali nowego rektora. Rektorem-elektem, który obejmie urządowanie 1 września 2005 roku, został prof. dr hab. inż. **Jerzy Skubis**.

• 6 kwietnia br. zwołane zostało posiedzenie Senatu, aby dokonać wyboru na stanowiska prorektorów Politechniki Opolskiej. Prorektorem ds. organizacyjnych została dr **Aleksandra Żurawska**, prorektorem ds. nauki został dr hab. inż. **Marek Tukiendorf**, prof. PO, prorektorem ds. studenckich – dr hab. inż. **Jerzy Jantos**, prof. PO.

• 20 kwietnia na Wydziale Budownictwa dokonano wyboru dziekana, a 11 maja prodziekanów. Stanowisko dziekana obejmie prof. dr inż. **Roman Jankowiak**, prodziekana ds. nauki prof. dr hab. inż. **Tadeusz Chmielewski**, ds. studenckich dr inż. **Henryk Nowak**, ds. organizacyjnych dr inż. **Wiktor Abramek**.

• 20 kwietnia wybrano dziekana, a 11 maja br. prodziekanów Wydziału Mechanicznego. Władze dziekańskie to: dr hab. **Bolesław Dobrowolski**, prof. PO – dziekan, prof. dr hab. **Grzegorz Gasiak** – prodziekan ds. nauki, dr inż. **Gabriel Filipczak** – prodziekan ds. studenckich, dr hab. inż. **Janusz Pospolita**, prof. PO – prodziekan ds. organizacyjnych.

• 20 kwietnia i 11 maja br. na Wydziale Zarządzania i Inżynierii Produkcji przeprowadzono wybory. Wydziałem tym kierował będzie dr **Krzysztof Malik**, sprawami naukowymi zajmie się prof. dr hab. **Krzysztof Heffner**, studenckimi dr hab. **Agata Zagórska**, prof. PO, a organizacyjnymi dr inż. **Rafał Matwiejczuk**.

• W tych samych dniach dokonano wyboru władz Instytutu Matematyki, Fizyki i Chemii. Dyrektorem został dr **Czesław Górecki**, jego zastępcami dr **Zygmunt Kasperski** i dr hab. **Maksymilian Gajek**, prof. PO.

• 21 kwietnia i 5 maja br. wybrano dziekana i prodziekanów Wydziału Elektrotechniki i Automatyki. Dziekanem został dr hab. inż. **Ryszard Rojek**, prof. PO, prodziekanem ds. nauki prof. dr hab. inż. **Marian Łukaniszyn**, prodziekanem ds. studenckich dr hab. inż. **Włodzimierz Stanisławski**, prof. PO, ds. organizacyjnych dr hab. inż. **Tomasz Boczar**, prof. PO.

• 26 kwietnia na kierownika Studium Języków Obcych powołana została mgr **Grażyna Redlich**.

• 10 i 17 maja br. wybrano dziekana i prodziekanów Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii. Dr hab. **Stanisław Zagórny**, prof. PO będzie pełnił funkcję dziekana, sprawy naukowe podlegać będą prof. dr hab. **Józefowi Wojnarowi**, sprawy studenckie dr **Renacie Szygule**, a sprawy organizacyjne dr **Dariuszowi Nawareckiemu**.

• 8 czerwca ustalono skład Uczelnianej Komisji Dyscyplinarnej oraz wyłoniono elektorów do Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego.

Do zamknięcia numeru nie wybrano przedstawiciela pracowników nie będących nauczycielami akademickimi w Senacie PO.

Sylwetki władz na kadencję 2005–2008

Prof. dr hab. inż. Jerzy Skubis – rektor Politechniki Opolskiej

Jerzy Skubis urodził się 6 stycznia 1950 roku w Olkuszu, w rodzinie inteligentnej. W roku 1968 kończy Liceum Ogólnokształcące w Olkuszu, a w 1974 roku, na Wydziale Elektrycznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach uzyskuje dyplom magistra inżyniera elektryka. Bezpośrednio po studiach podejmuje pracę w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Opolu w ówczesnym Zespole Elektroenergetyki. W roku 1975 zostaje asystentem, rok później starszym asystentem. W roku 1981 na Wydziale Elektrycznym Politechniki Śląskiej uzyskuje stopień doktora nauk technicznych i w tym też roku zostaje powołany na stanowisko adiunkta. W latach 1983-84 pełni funkcję kierownika Zakładu Elektroenergetyki. W listopadzie 1987 roku uzyskuje na Politechnice Śląskiej stopień naukowy doktora habilitowanego w dziedzinie elektroenergetyki. W sierpniu 1988 roku zostaje powołany na stanowisko docenta, a w październiku 1990 roku na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Instytucie Elektrotechniki. Od 1999 roku kieruje Katedrą (obecnie Instytutem) Elektroenergetyki.

Tytuł profesora uzyskał w listopadzie 1997 roku, a w lutym 1999 roku Minister Edukacji Narodowej

mianował go na stanowisko profesora zwyczajnego.

W kadencji 1990–1993, 1993–1996 i 1999–2005 pełnił z wyboru funkcję prorektora ds. nauki w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Opolu, a od 1999 roku w Politechnice Opolskiej.

Przedmiotem naukowej działalności prof. J. Skubisa jest nowoczesna diagnostyka wysokonapięciowych układów izolacyjnych różnych urządzeń elektroenergetycznych. Z tej dziedziny prof. J. Skubis opublikował do tej pory ponad 120 prac naukowych, w tym 25 w czasopiśmie zagranicznych. Jest autorem lub współautorem 9 książek, 9 patentów, 3 skryptów. Wypromował czterech doktorów, a obecnie jest opiekunem kolejnych dwóch. Wielokrotnie opiniował wnioski o uzyskanie tytułu naukowego i wykonywał recenzje w przewodach habilitacyjnych i doktorskich dla wielu politechnik w kraju.

Od początku swojej pracy na uczelni prof. J. Skubis prowadził intensywną działalność badawczą na rzecz przemysłu. Do tej pory kierował około 200 pracami naukowo-badawczymi i wdrożeniowymi, realizowanymi głównie dla potrzeb energetyki zawodowej. Jego oryginalnym osiągnięciem jest opracowanie

wanie i wdrożenie do technicznej diagnostyki transformatorów akustycznej metody oceny wyładowań elektrycznych (patent PRL nr 129358). Dla wdrożenia tej metody zbudował przewoźne laboratorium diagnostyczne obsługujące transformatory zainstalowane w krajowym systemie elektroenergetycznym.

W zakresie dydaktyki prowadził wszystkie rodzaje zajęć. Był promotorem około 250 prac inżynierskich i magisterskich. Poza uczelnią działał w Stowarzyszeniu Elektryków Polskich i w Towarzystwie Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej. Jego sylwetka odnotowana jest w wielu bibliografiach o uczonych, w tym w „Who's Who”.

Od 1974 roku żonaty, ma troje dorosłych dzieci. Od 1981 roku, po uzyskaniu mieszkania na osiedlu ZWM, na stałe mieszka w Opolu.

Najważniejsze wyróżnienia:

- Złoty Krzyż Zasługi (2000)
- Medal Edukacji Narodowej (1996)
- 3-krotne nagrody MENiS
- Nagroda „Żar Serca” (2000)
- Nagroda Marszałka Województwa Opolskiego (2001)
- Srebrny Laur Kompetencji (2004)

Od lewej: J. Skubis, K. Heffner, T. Chmielewski

Dr hab. inż. Marek Tukiendorf, prof. PO – prorektor ds. nauki

Marek Tukiendorf urodził się 9 października 1964 roku w miejscowości Polska Cerekiew w województwie opolskim. W roku 1988 ukończył studia na Wydziale Mechanicznym Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Opolu, uzyskując stopień oraz tytuł zawodowy magistra inżyniera mechanika w specjalności *maszyny i urządzenia przemysłu spożywczego i chemicznego*. W 1996 obronił rozprawę doktorską pod tytułem *Optymalizacja procesu mieszania przesywowego ziarnistych układów niejednorodnych* na Wydziale Inżynierii Procesowej i Ochrony Środowiska Politechniki Łódzkiej. W roku 2003 obronił kolokwium habilitacyjne na podstawie rozprawy pod tytułem *Modelowanie neuronowe procesów mieszania niejednorodnych układów ziarnistych* na Wydziale Inżynierii Produkcji Akademii Rolniczej w Lublinie. Od 1 czerwca 2004 roku jest profesorem Politechniki Opolskiej, a od 1 lipca tego samego roku jest kierownikiem Zakładu Techniki Rolniczej i Leśnej na Wydziale Mechanicznym.

W okresie 1998-2000 pełnił funkcję sekretarza Komitetu Naukowego i Organizacyjnego IX Ogólnopolskiej Konferencji Naukowo-Technicznej *Budowa i eksploatacja maszyn przemysłu spożywczego* pod honoro-

wym patronatem Ministra Edukacji Narodowej oraz Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. W roku 2001 był sekretarzem komisji dziekana do spraw utworzenia na Wydziale Mechanicznym kierunku *technika rolnicza i leśna*. W tym samym roku został także sekretarzem Komisji do spraw akredytacji kierunku *mechanika i budowa maszyn*. W okresie 2002 do 2004 roku był sekretarzem dziekana do spraw seminariów Wydziału Mechanicznego.

Od lewej: M. Tukiendorf, K. Heffner

Zajmuje się badaniem oraz modelowaniem procesów mieszania niejednorodnych układów ziarnistych (ponad 50 publikacji o zasięgu lokalnym, krajowym i międzynarodowym).

Jest członkiem Komitetu Techniki Rolniczej PAN, działa w Sekcji Zastosowań Informatyki w Rolnictwie przy Komitecie Techniki Rolniczej PAN oraz Sekcji Techniki w Przetwórstwie Rolno-Spożywczym Komitetu Techniki Rolniczej PAN. Żonaty: żona Anna, córka Nicolette.

Dr hab. inż. Jerzy Jantos, prof. PO – prorektor ds. studenckich

Jerzy Jantos urodził się 24 października 1957 roku w Kujakowicach k. Kluczborka. Studia na kierunku *mechanika i budowa maszyn* w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Opolu ukończył w roku 1981. Pracę magisterską nt. *Analiza zużycia paliwa w niestabilnym stanie pracy silnika samochodowego*, wykonał pod kierunkiem dr. hab. inż. Wojciecha Siłki. Bezpośrednio po studiach podjął pracę w Zakładzie Samochodów i Ciągników wówczas Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Opolu. Naukowo zajmuje się problematyką związaną z działaniem samochodowego układu napędowego. Problem ten rozpatrywał w ramach pracy doktorskiej, a także rozprawy habilitacyjnej.

Od lewej: J. Jantos

W 1991 roku obronił na Wydziale Maszyn Roboczych i Pojazdów Politechniki Poznańskiej pracę doktorską pod tytułem *Analiza procesu ruszania samochodu i możliwości jego optymalizacji*. W 2003 uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nadany uchwałą Rady Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki Politechniki Śląskiej. Przewód habilitacyjny opierał się na monografii pt. *Zintegrowane sterowanie spalinowym, samochodowym układem napędowym o przełożeniu zmiennym w sposób ciągły*.

Obecnie Jerzy Jantos jest zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego i kieruje Katedrą Pojazdów Drogowych i Rolniczych. Opublikował ponad 60 publikacji, brał udział w wielu największych światowych kongresach. Jest członkiem wielu towarzystw naukowych w tym Society of Automotive Engineers z siedzibą w Detroit.

Zajęcia dydaktyczne prowadzi Jerzy Jantos na kierunku *mechanika*

i budowa maszyn oraz na kierunku *inżynieria środowiska*. Jest promotorem licznych prac dyplomowych. Bezpośredni kontakt ze studentami utrzymuje m.in. jako opiekun studenckiego koła naukowego Klakson. W obszarze dydaktyki angażował się w liczne przedsięwzięcia

zmierające do unowocześnienia procesu kształcenia i rozwoju bazy laboratoryjnej. Zbudowany przez niego symulator drogowego obciążenia silnika służy tak badaniom naukowym, jak i dydaktyce.

Mieszka w Opolu. Jest żonaty, ma siedmioletniego syna Wojciecha.

Od lewej: J. Jantos, M. Tukiendorf, A. Żurawska, J. Skubis

Dr Aleksandra Żurawska – prorektor ds. organizacyjnych

Aleksandra Żurawska urodziła się 12 lutego 1964 roku w Kluczborku. Studia na kierunku *fizyka* w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Częstochowie ukończyła w roku 1987. Praca magisterska pt. *Wpływ procesu wodorowania na wartości czasów życia pozytonów w szklach metalicznych* została wykonana w Zespole Zastosowań Fizyki Jądrowej WSP pod kierunkiem dr. Jacka Filipeckiego. Po studiach rozpoczęła pracę w Zakładzie Fizyki Politechniki Opolskiej (wówczas

WSI w Opolu) na stanowisku asystenta stażysty. Przedmiotem jej pracy naukowej jest badanie przemian fazowych warstwy przypowierzchniowej fazy stałej. W marcu 2003 roku obroniła pracę doktorską na Wydziale Matematyczno-Fizycznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach *Zastosowanie efektu fotoakustycznego do detekcji przemian fazowych* zostając doktorem nauk fizycznych o specjalności *fizyka techniczna*. Od maja 2003 jest adiunktem w Zakładzie Fizyki PO. Jest autorem

23 publikacji naukowych – w tym 6 z listy filadelfijskiej.

W swojej pracy zajmowała się w znacznym stopniu działalnością organizacyjną. W latach 1993–1997 była organizatorem i sekretarzem dwóch międzynarodowych (Głuchołazy, wrzesień 1994; Polanica Zdrój, wrzesień 1997) i trzech krajowych konferencji naukowych (wrzesień 1993 Turawa, wrzesień 1995 Duszniki Zdrój, czerwiec 1996 Turawa). W roku 2001 była organizatorem i sekretarzem Międzynarodowego Forum Technicznego „New Materials in Casting Engineering” odbywającego się w Warszawie pod patronatem World Foundrymen Organization i Stowarzyszenia Technicznego Odlewników Polskich. W roku 2004 zaangażowała się w organizację II Opolskiego Festiwalu Nauki, będąc koordynatorem ze strony Politechniki Opolskiej. W roku bieżącym została powołana na pełnomocnika rektora ds. organizacji III Opolskiego Festiwalu Nauki. Od czerwca 2004 jest prezesem Opolskiego Parku Technologicznego Sp. z o.o. Na stałe mieszka w Opolu.

Wystąpienie programowe prof. Jerzego SKUBISA, rektora na kadencję 2005–2008

Panie Przewodniczący, Panie i Panowie Senatorowie,
Szanowni Państwo!

Przygotowując prezentowany Państwu program wyborczy na lata 2005–2008; oparłem się na dwóch przesłankach:

- na uchwale Senatu Politechniki Opolskiej określającej cele strategiczne naszej Uczelni w latach 2002–2020, przyjętej w 2002 roku,

- doświadczeniach i przemysłeniach nabytych przez dwanaście lat pracy na stanowisku prorektora ds. nauki, w czterech kadencjach (1990–1996; 1999–2005).

Za dalekosiężny cel przedstawianego programu uważam tworzenie w Opolu silnego ośrodka naukowo-dydaktycznego, o szeroko rozumianym profilu politechnicznym, zintegrowanym z innymi uczelniami funkcjonującymi w makroregionie i instytucjami gospodarczymi i samorządowymi. Dla jego osiągnięcia należy, moim zdaniem, zrealizować szereg zadań szczegółowych.

W zakresie kształcenia, na najbliższe trzy lata takimi celami są:

- uzyskanie akredytacji przez Państwową Komisję Akredytacyjną 10 kierunków studiów kształcenia na studiach dziennych i zaocznych (pięć kierunków taką akredytację już posiada),

- uruchomienie kształcenia w języku obcym na jednym z wydziałów (np. na kierunku informatyki) i rozszerzenie wymiany studentów i nauczycieli akademickich Politechniki z uczelniami pozostałych krajów UE. W tym zakresie zamierzeniem winno być podwojenie liczby wyjeżdżających studentów na studia zagraniczne do około 200,

- rozwinięcie w naszej Uczelni metod i struktur kształcenia ustawicznego. Planuję oparcie tej działalności na niedawno powołanym Zakładzie Kształcenia Ustawicznego i Międzynarodowego,

- ustabilizowanie liczby studentów kształconych w różnych formach, na poziomie około (11–12 tys.). Aby to osiągnąć, niezbędnym jest m.in. rozwinięcie kształcenia z poziomu zawodowego w magisterskie na następujących kierunkach: europeistyce, fizjoterapii, automatyce i robotyce, technice rolniczej i leśnej, zarządzaniu i inżynierii produkcji, elektronice i telekomunikacji, turystyce i rekreacji.

W obszarze nauki, za najważniejsze do osiągnięcia w perspektywie najbliższych trzech lat uważam następujące kwestie:

- uzyskanie przez Wydział Mechaniczny uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego, w dyscyplinie: *budowa i eksploatacja maszyn*,

- uzyskanie przez Wydział Elektrotechniki i Automatyki uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora, w dyscyplinie: automatyka i robotyka,

- uzyskanie przez Wydział Mechaniczny uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora w dyscypli-

nie: inżynieria środowiska/inżynieria chemiczna i procesowa,

- taki rozwój kadrowy Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji oraz Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii, aby jednostki te, najpóźniej do roku 2008, spełniały warunki niezbędne do przygotowania wniosków o uprawnienia do nadawania stopni doktorskich w uprawianych przez siebie dyscyplinach naukowych,

- zasadniczą sprawą naszej działalności naukowej w najbliższych trzech latach jest szersze włączenie się zespołów naukowych i pojedynczych profesorów do realizacji międzynarodowych programów naukowych, finansowanych ze środków UE (VI Program Ramowy, Programy Sektorowe, Interreg III i inne). Deklaruję w tym zakresie dalsze doskonalenie pracy Działu Współpracy Międzynarodowej i Programów UE.

W zakresie organizacji, za najważniejsze dla naszej uczelni do podjęcia w okresie najbliższych trzech lat uważam:

- po uzyskaniu akredytacji Państwowej Komisji Akredytacyjnej przez kierunek *informatyka*, przekształcenie Wydziału Elektrotechniki i Automatyki w Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki,

- utworzenie w naszej Uczelni dla całego regionu opolskiego ogólnouczelnianej jednostki, finansowanej ze środków pozyskanych z zewnątrz (środki UE, ZPORR, programy sektorowe) zajmującej się innowacyjnością, przedsiębiorczością i wdrażaniem nowych technologii w całym województwie opolskim. Jednym z jej ogniw winien być powoływany na dzisiejszym Sejmie Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości,

- wspieranie przekształceń wewnątrzwydziałowych: powoływanie nowych zakładów, katedr, instytutów, zgodnie z potrzebami i inicjatywami tych wydziałów,

- przeniesienie całego Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii z obecnie zajmowanych budynków przy ul. Działkowej i Małopolskiej do II kampusu i zagospodarowanie przez ten wydział budynków zajmowanych obecnie przez Sąd Rejonowy,

- tworzenie dla Instytutu Matematyki, Fizyki i Chemii takich warunków, aby na bazie prowadzonego magisterskiego kierunków studiów: *edukacja techniczno-informatyczna* – zmierzał do przekształcenia w większą jednostkę naukowo-dydaktyczną o ogólnym profilu np. w Wydział Nauk Podstawowych i Przyrodniczych,

- dalekosiężnym celem w zakresie przekształceń organizacyjnych i rozwoju kadry naukowej jest spełnienie przez Politechnikę Opolską warunków do uzyskania „autonomiczności” w rozumieniu ustawy o szkolnictwie wyższym.

W okresie najbliższych trzech lat, przed Politechniką stoją istotne zadania inwestycyjne:

– zakończenie budowy zespołu dydaktycznego „Łącznik” przy ul. Mikołajczyka. W czerwcu br. zostanie wyłoniony w przetargu nowy wykonawca tej inwestycji. W zależności od dotacji w dwóch najbliższych latach, najpóźniej do października 2007 r., inwestycja ta winna być całkowicie zakończona i oddana do użytkowania,

– budowa w II kampusie hali sportowej, krytej bieżni, auli i zespołu sal dydaktycznych o łącznej powierzchni 3900 m², dla potrzeb WWFiF. Obiekt ten o kosztorysowej wartości 18,1 mln zł, finansowany ze środków: ZPORR (13,5 mln zł), środków MENiS (3,1 mln zł) i środków własnych (1,2 mln zł), zgodnie z podpisaną umową zostanie oddany do użytku przed końcem 2006 roku,

– przygotowanie wniosku i pozyskanie finansowania (75% ZPORR, 10% MiiG, 15% środki własne) na wykonanie sieci infrastrukturalnych w II kampusie. Łączna wartość inwestycji: 4,2 mln zł; termin realizacji do końca 2007 roku,

– przystosowanie całego obiektu przy ul. Małopolskiej na akademik; likwidacja w tym budynku części dydaktycznej i hotelowej; zaplecze tego akademika winno być przystosowane na halę sportową dla potrzeb rekreacji studentów. Inwestycja mogłaby być finansowana z odpisów Funduszu Pomocy Materialnej dla Studentów na remonty i modernizację akademików,

– rozstrzygnięcie koncepcji zagospodarowania kompleksu pałacowo-parkowego w Karczowie. W przypadku braku wypracowania odpowiedniej funkcji tego obiektu lub braku środków na jego remont, zwrot obiektu Skarbowi Państwa,

– w miarę posiadanych środków i zgłoszonych potrzeb przez różne jednostki będziemy kontynuować prace adaptacyjno-inwestycyjne w II kampusie, celem stopniowego włączania wybranych obiektów do użytkowania.

Za ważne dla dobrego funkcjonowania Uczelni uważam kształtowanie dobrych relacji Politechniki z regionem. Niezbędne to będzie moim zdaniem, w następujących obszarach:

– zwiększenie eksperckiej roli naukowego środowiska Politechniki dla potrzeb władz samorządowych i miejskich,

– promowanie Politechniki jako centrum wdrażania innowacji, przedsiębiorczości i nowych technologii w regionie opolskim,

– oddziaływanie uczelni na miasto i cały region opolski w zakresie informatyki i szeroko rozumianego kształcenia informatycznego oraz wprowadzania technologii informatycznych,

– harmonijna współpraca z innymi uczelniami w Opolu, w regionie i makroregionie, a także z innymi politechnikami w kraju.

Wymieniłem najważniejsze kwestie szczegółowe, które widzę przed naszą Uczelnią w najbliższym czasie. Należy jednak liczyć się z radykalnie zmieniającymi się uwarunkowaniami funkcjonowania szkół wyższych, jakie mogą mieć miejsce w najbliższym czasie. Zapowiadana zmiana ustawy, niepewne finansowanie, niepewność związana z wyborami, mogą wpłynąć na

modyfikację przedstawionych priorytetów i konieczność podjęcia także zupełnie innych zadań.

Sądzę, że sposób i styl współkierowania przeze mnie Uczelnią, po mojej 12-letniej pracy na stanowisku prorektora, jest w środowisku znany. Uważam jednak za istotne, podkreślenie niektórych zasad, moim zdaniem, ważnych w kierowaniu uczelnią.

Wymienię wśród nich:

- ewolucyjny sposób działania,
- powściągliwość i rozwagę,
- konsekwencję w działaniu,
- zaangażowanie w wykonywaną pracę,
- życzliwość wobec współpracowników.

Za ważny uważam kolegialny sposób pracy i otwartość na inne poglądy. Widzę zasadniczą rolę władz dziekańskich i rad wydziałów w kierowaniu swoimi jednostkami i w kreowaniu ich przyszłości. Za podstawę sprawnego i bezpiecznego funkcjonowania Uczelni uważam pracę grupy pracowników administracyjnych i obsługi różnych szczebli. Mam świadomość, że Politechnika poza swoją misją w zakresie kształcenia i działalności naukowej, jest dużym i ważnym zakładem pracy dla 880 zatrudnionych osób. Utrzymywanie jej bezpiecznej kondycji finansowej i w konsekwencji stabilnego zatrudnienia mają podstawowe znaczenie i stanowią fundament do realizacji wymienionych wcześniej zadań.

Uczelnia wyższa to wspólnota studentów, kadry nauczycieli akademickich i pracowników obsługi. Dopiero te trzy grupy tworzą pełne środowisko akademickie. Studenci stanowią rację istnienia uczelni i są podmiotem dla realizacji wszystkich naszych działań. Cały rozwój naukowy, inwestycyjny i dydaktyczny jest skierowany ku nim. Sprawom doskonalenia kształcenia, rozwoju dydaktyki, akredytacji naszych kierunków przez różne instytucje, w tym także międzynarodowe, zamierzam jako rektor poświęcić wiele uwagi.

Fundamentalną kwestią jest utrzymanie – mimo istniejącego niżu demograficznego – obecnej liczby studentów, na różnych formach kształcenia oraz dostosowywanie dydaktyki do standardów unijnych. Mam na myśli pełne wdrożenie systemu ECTS (systemu punktów kredytowych), suplementu do dyplomu, także rozwinięcie możliwości wymiany studenckiej z uczelniami krajowymi i zagranicznymi. Prace te wymagają nie tylko zaangażowania administracji obsługującej dydaktykę, ale w nie mniejszym zakresie współpracy z Samorządem Studenckim. Współpracę z nim postrzegam jako podstawowy warunek dobrego funkcjonowania uczelni, szczególnie w zakresie kształcenia, spraw socjalno-bytowych studentów, akademików, studenckiego życia kulturalno-sportowego, a także organizacji innych przedsięwzięć np. Opolskiego Festiwalu Nauki. Wysoko oceniając dotychczasową współpracę z Samorządem Studenckim, deklaruje wolę współpracy także w przyszłości.

Podkreślałem już znaczenie zespołowego kierowania uczelnią. W tym kontekście kluczowy jest dobór współ-

Ciąg dalszy na stronie 29

Wydział Budownictwa

Prof. dr inż. Roman Jankowiak – dziekan

Urodzony 20 października 1936 r. w Poznaniu.

Wykształcenie

- 1990 r. – profesor nadzwyczajny, Prezydent RP
- 1989 r. – I stopień specjalizacji zawodowej inżyniera w dziedzinie mechanika, kierunek specjalizacji – *maszyny i urządzenia górnictwa odkrywkowego*
- 1975 r. – docent, Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Górnictwa Odkrywkowego „POLTEGOR” we Wrocławiu
- 1970 r. – doktor nauk technicznych, Politechnika Wrocławska, Instytut Budownictwa
- 1960 r. – mgr inż. budownictwa lądowego, Politechnika Wrocławska, Wydział Budownictwa Lądowego
- 1954 r. – technik budowlany, Technikum Budowlane w Toruniu
- uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w specjalności *konstrukcje budowlane*.

Praca zawodowa i naukowo-dydaktyczna

- Wyższa Szkoła Inżynierska w Opolu i Politechnika Opolska, Wydział Budownictwa, 1992–1994 – profesor nadzwyczajny (2. miejsce pracy – na pełnym etacie), od 1994 r. prof. nadzwyczajny, kierownik Katedry Konstrukcji Budowlanych i Inżynierskich (1. miejsce pracy na pełnym etacie). W kadencji 1999–2005 prodziekan ds. nauki, 2002–2005 – członek senatu
- Politechnika Wrocławska, Wydział Inżynierii Sanitarnej i Wydział Budownictwa, 1961–1980 – zajęcia dydaktyczne (ćwiczenia z mechaniki teoretycznej i z konstrukcji stalowych, wykłady z budownictwa przemysłowego) oraz prace naukowo-badawcze z zakresu żelbetu (2. miejsce pracy na części etatu i na godz. zleconych)
- Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Górnictwa Odkrywkowego „POLTEGOR” we Wrocławiu, Biuro Projektów „POLTEGOR” – projekt, Sp. z o.o, 1966–1994, na stanowisku projektanta, starszego projektanta i głównego projektanta (1. miejsce pracy), od 1994 r. na

R. Jankowiak

stanowisku głównego specjalisty ds. konstrukcji budowlanych (2. miejsce pracy – na części etatu)

- Dolnośląskie Biuro Projektów Górniczych we Wrocławiu – na stanowisku asystent projektanta, st. asystent proj. i projektant, 1959–1965

Prace naukowo-badawcze

- prace naukowo-badawcze i wdrożeniowe związane z kształtowaniem i wymiarowaniem stalowych konstrukcji nośnych maszyn roboczych ciężkich dla górnictwa odkrywkowego oraz prace naukowo-badawcze dotyczące teorii belek żelbetowych i wytrzymałości betonu w elementach prefabrykowanych niezbędnej w przemysłowej metodzie ich wytwarzania
- współudział w oryginalnych pracach projektowych z zakresu konstrukcji stalowych pierwszych polskich ładowarko-zwałowarek typu ŁZKS i pierwszych polskich koparek kołowych wieloczynnościowych KWK (opatentowanych i wdrożonych do produkcji)
- prace projektowe dotyczące stalowych konstrukcji nośnych maszyn przeładunkowych i górniczych zastosowanych na placach składowych i przeładunkowych w kopalniach odkrywkowych węgla brunatnego, elektrowniach, elektrociepłowniach, portach morskich oraz w zakładach przemysłowych w Niemczech, w Czechosłowacji, Jugosławii, Bułgarii, Turcji i w Indiach
- współautor 15 projektów wynalazczych
- promotor 1 pracy doktorskiej
- autor czterech recenzji prac doktorskich
- autor wielu recenzji projektów badawczych dla KBN

Przynależność do organizacji naukowo-technicznych

- Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa – członek od 1962 r., przewodniczący Koła Zakładowego, członek Komisji Nauki
- Polskie Towarzystwo Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej – członek od 1970 r., członek Zarządu Głównego (1990–1996, 1998–2007), od 2003 do 2007 członek prezydium Z.G., zastępca sekretarza generalnego
- Sekcja Konstrukcji Metalowych Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN – z-ca przewodniczącego od 2004 r.
- Polska Grupa Inżynierii Sejsmicznej i Parasejsmicznej KILiW PAN – członek zarządu
- Grupa Programowa Sekretariatu Komitetu Technicznego ISO/TC98 – członek
- Komisja Budownictwa i Mechaniki Oddziału Wrocławskiego PAN – członek

Najważniejsze odznaczenia, wyróżnienia i nagrody

- Srebrny Krzyż Zasługi – 1980 r.
- Dyplom nadania stopnia górniczego – dyrektor górniczy III st. – 1985 r.
- Srebrna (1982) i Złota (1999) Odznaka Honorowa NOT

- Dyplom Honorowy Mistrza Techniki NOT – 1980-1981 r.
- Srebrna (1981) i Złota (1989) Odznaka Honorowa PZITB
- Nagroda państwowa zespołowa II stopnia w dziedzinie techniki, za udział w opracowaniu i uruchomieniu produkcji maszyn składowiskowych typów ŁZKS, ŁWKS, ZOZ – 1986 r.
- Nagroda państwowa zespołowa II stopnia w dziedzinie techniki, za udział w opracowaniu konstrukcji i technologii koparki kołowej KWK-1400 – 1984 r.
- Nagroda Ministra Górnictwa i Energetyki, zespołowa I stopnia za osiągnięcie w dziedzinie prac naukowo-badawczych, rozwojowych i wdrożeniowych:
  - za udział w opracowaniu pt. *Koparka kołowa wielonaczyniowa – KWK-1500S* – 1986 r.

- za udział w opracowaniu pt. *Opracowanie konstrukcji i wdrożenie do produkcji wysokowydajnych ładowarko-zwałowarek typu ŁZKS-1600* – 1984 r.
- za udział w opracowaniu pierwszej polskiej koparki wielonaczyniowej KWK-1400 – 1980 r.
- za udział w opracowaniu konstrukcji i uruchomieniu produkcji ładowarko-zwałowarki ŁZKS-500 – 1971 r.
  - Nagroda Rektora Politechniki Wrocławskiej, zespołowa I stopnia za osiągnięcia w dziedzinie współpracy z przemysłem – za określenie wymagań wytrzymałościowych betonu dla transportu międzyoperacyjnego prefabrykatów wytwarzanych przemysłowo – 1976 r.

Hobby

- fotografia
- turystyka

Prof. dr hab. inż. Tadeusz Chmielewski – prodziekan ds. nauki

Urodził się 1 lutego 1941

Wykształcenie

- 1989 – prof., WSI w Opolu
- 1978 – dr hab.
- 1972 – dr nauk technicznych
- 1964 – mgr, Politechnika Gdańska

Zatrudnienie

- 1993–1996 – prodziekan ds. nauki, Politechnika Opolska
- od 1994 – prof. zw. WSI w Opolu
- 1989–1994 – prof. nadzw., WSI
- 1987–1993 i 1999–2005 – dziekan Wydziału Budownictwa
- 1981–1984 – prorektor ds. nauki
- 1978–1989 – docent, WSI w Opolu
- 1973–1978 – adiunkt, WSI w Opolu
- 1964–1973 – asystent, st. asystent i adiunkt, Politechnika Gdańska
- 1974–1976 – „Miastoprojekt” Opole – konsultant ds. konstrukcji

Staże, prestiżowe stypendia zagraniczne

- Philipp Holzmann – Technisches Büro, Berlin Zachodni, 15.06.1965–15.09.1965 – staż zawodowy
- United States Government Research Scholar – stypendium rządu USA, Georgetown University, Washington, D.C., 1,5 miesiąca, University of California, Berkeley, 10 miesięcy r. ak. 1976/1977
  - Military Housing Establishment, Adra, Damaszek, Syria, 1985-1986 (1 rok), ekspert ds. konstrukcji budowlanych
  - DAAD – 2-miesięczne stypendium rządu Republiki Federalnej Niemiec, Uniwersytety: Göttingen, Aachen, Bochum, 1991
  - Commission of the European Communities – 3-miesięczne stypendium Unii Europejskiej, University of Aalborg, Aalborg, Dania, 1993
  - Japanese Government Research Award for Foreign Specialists, 2-miesięczne stypendium rządu Ja-

ponii, Building Reserach Institut w Tsukuba, Japonia, 1997 r.

• Referaty i wykłady okolicznościowe wygłaszał w następujących krajach: Anglia, Austria, Belgia, Republika Czeska, Dania, Francja, Holandia, Japonia, Niemcy, Norwegia, Syria, Szkocja, Szwajcaria, Szwecja, Tunezja, Turcja, USA i Włochy; był zaproszony jako „visiting professor” do następujących uczelni: Brandenburgische Technische Universität Cottbus, Ruhr Universität Bochum, Fachhochschule für Technik Stuttgart (Niemcy), Tokio Polytechnic University (Japonia); w ramach programu SOCRATES/ERASMUS odbył wykłady w następujących uczelniach: Roma Tree University (Włochy), Fachhochschule Mainz, Ruhr Universität Bochum i Fachhochschule für Technik (Niemcy).

Członek

- Sekcji Mechaniki Konstrukcji Komitetu Inżynierii Łądowej i Wodnej PAN
- Sekcji Metod Stochastycznych w Mechanice Komitetu Mechaniki PAN
- Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej
- Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa

Od lewej: R. Jankowiak, T. Chmielewski, W. Anigacz, H. Nowak

• Grupy Programowej Sekretariatu Komitetu Technicznego ISO/TC98 – od 1995 r. współpracował przy opracowaniu trzech norm międzynarodowej organizacji ISO

Badania

- problemy dynamiki mostów pod wpływem obciążeń ruchomych
- drgania fundamentów na różne rodzaje maszyn
- analiza probabilistyczna drgań kominów przemysłowych i wież telewizyjnych pod wpływem obciążenia wiatrem
- zastosowanie techniki GPS do pomiarów przemieszczeń smukłych wysokich konstrukcji,
- analiza dynamiki układów dyskretnych poddanych niestacjonarnym obciążeniom losowym
- niezawodność budowli w warunkach ryzyka sejsmicznego
- niezawodność chłodni kominowych o ciągu naturalnym
- statystyczne oszacowania cech mechanicznych materiałów konstrukcyjnych (beton, stal), rehabilitacja konstrukcji budowlanych

Publikacje

• 105, w tym 11 książek, 3 monografie, 88 artykułów i współudział przy opracowaniu lub nowelizacji trzech norm międzynarodowych ISO

Autor

• około 100 projektów konstrukcji budowlanych; ekspertyz i opinii technicznych, między innymi dla: Stoczni Gdańskiej, Stoczni Remontowej w Gdańsku, Górażdże Cement SA, Elektrowni „Bełchatów” SA, Elektrowni „Opole” SA i KGHM Polska Miedź SA. W 2004 r. rozwiązanie dotyczące programu naprawczego zasobników węgla kotłów K1-K4 przyniosło Elektrowni „Opole” SA ponad milion zł oszczędności.

Promotor

• 4 rozpraw doktorskich, gdzie dwie osoby są profesorami Politechniki Opolskiej.

Recenzent

- 2 – tytuł naukowy profesora
- 3 – prace habilitacyjne
- 14 – rozprawy doktorskie, krajowe i międzynarodowe czasopisma i granty KBN

Dr inż. Henryk Nowak – prodziekan ds. studenckich

Dr inż. Henryk Nowak urodził się 21 grudnia 1951 r. w Radomsku. Studia wyższe zawodowe ukończył z wyróżnieniem w czerwcu 1972 r. na Wydziale Budownictwa Lądowego Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Opolu. Z dniem 1 września 1972 r. został zatrudniony na stanowisku asystenta na Wydziale Budownictwa Lądowego WSI w Opolu. W 1976 ukończył magisterskie studia uzupełniające. W 1982 r. obronił pracę doktorską na Wydziale Budownictwa i Architektury Politechniki Łódzkiej. Ak-

Najważniejsze nagrody

- nagroda dla najlepszego studenta za wyniki w nauce i pracy społecznej w konkursie „Czerwonej Róży” dla studentów Uczelni Wybrzeża. Nagroda została przyznana przez Rektora Wyższych Uczelni Wybrzeża za zdobycie I miejsca na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Gdańskiej, 1964 r.,
- nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki za osiągnięcia w dziedzinie badań naukowych, a w szczególności za opracowanie oryginalnej metody analizy dynamicznej kominów przemysłowych, wdrożonej m.in. do projektowania największych polskich kominów przemysłowych elektrowni „Opole” i „Bełchatów” – indywidualna III stopnia, 1978 r.,
- nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki za osiągnięcia w dziedzinie autorstwa wyróżniających się podręczników dla studentów – za opracowanie monograficzne pt.: *Metody probabilistyczne w dynamice konstrukcji*, – indywidualna III stopnia 1983 r.
- nagroda Ministra Edukacji Narodowej za współautorstwo książki pt.: *Podstawy dynamiki budowli* – 1999r., a także Nagroda Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji za tę samą książkę jako wyróżniającą się publikację w Wydawnictwie Arkady w r. 1998, nagroda w 1999r.

Hobby

- sport – tenis, jazda na nartach,
- muzyka.

Języki obce

- angielski, niemiecki

Od lewej: K. Heffner, J. Mizera, W. Baran, W. Skowroński, L. Grabowski, R. Jankowiak

cji i ustrojów budowlanych. Należy do organizacji zawodowych: Polskiego Związku Inżynierów i Techników

Budownictwa, Opolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. Jest żonaty, posiada dwójkę dzieci.

Dr inż. Wiktor Abramek – prodziekan ds. organizacyjnych

Absolwent Wydziału Budownictwa Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Opolu. Pracę doktorską, przygotowaną pod kierunkiem prof. Oswalda Matei, obronił w Instytucie Inżynierii Lądowej Politechniki Wrocławskiej.

Jest zatrudniony na stanowisku adiunkta w Katedrze Konstrukcji Budowlanych i Inżynierskich. Na Politechnice Opolskiej pracuje 33 lata. Jest autorem lub współautorem 58 publikacji naukowych i jednego patentu. Prowadzi wykłady i ćwiczenia projektowanie z konstrukcji betonowych. Jest autorem 4 skryptów z konstrukcji betonowych. Dotychczas prowadził ponad sto prac dyplomowych inżynierskich i magisterskich. Drugą kadencję pełni funkcję prodziekana ds. studenckich na Wydziale Budownictwa.

Staż zawodowy: Centralny Ośrodek Informatyki Górniczo i Energetyki w Katowicach – rok, Wojewódzkie Biuro Projektów Budownictwa Wiejskiego

w Brzegu – 13 miesięcy, biuro projektów w Monachium – 12 miesięcy, Biuro Projektów i Dostaw Pieców Tunelowych w Gliwicach – 7 miesięcy; przy projektowaniu pierwszego na świecie, żelbetowego, sześcioprzewodowego komina Elektrowni Opole, o wysokości 250 m.

Posiada uprawnienia budowlane do projektowania w specjalności konstrukcyjno-budowlanej i jest rzeczoznawcą budowlanym w specjalnościach: *budownictwo ogólne i konstrukcje betonowe*. Jest autorem lub współautorem ponad stu opracowań technicznych: opinii technicznych, ekspertyz i prac projektowych.

Aktywnie uczestniczy w pracach stowarzyszeń technicznych: Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa oraz Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.

Jest żonaty i ma jedno dziecko.

Rada Wydziału

- prof. dr inż. Roman Jankowiak
- prof.dr hab. inż. Tadeusz Chmielewski
- dr inż. Wiktor Abramek
- dr inż. Henryk Nowak
- dr hab. inż. Wojciech Anigacz, prof. PO
- dr hab. inż. Lechosław Grabowski, prof. PO
- prof.dr hab. Stefania Grzeszczyk
- prof. dr hab. inż. Jan Kubik
- prof.dr hab. inż. Wojciech Skowroński
- dr hab.inż. Jerzy Wyrwał, prof. PO
- dr hab. inż. Zbigniew Zembaty, prof. PO
- dr hab. inż. Jan Żmuda
- dr inż. Piotr Górski
- dr inż. Lesław Tarczyński
- dr inż. Wiesław Baran
- mgr inż. Andrzej Ślodziński
- mgr Elżbieta Kuźniar
- student
- student
- student

Wydział Elektrotechniki i Automatyki

Dr hab. inż. Ryszard Rojek, prof. PO – dziekan

Dr hab. inż. Ryszard Rojek, profesor nadzwyczajny w Politechnice Opolskiej w Opolu urodził się 27 marca 1943 r. w Sokalu k. Lwowa w rodzinie inteligentnej. Studia wyższe techniczne odbył w latach 1961–1966 w Politechnice Wrocławskiej na Wydziale Elektroniki, uzyskując tytuł magistra inżyniera elektronika. Tam również rozpoczął pracę jako asystent w Katedrze Automatyki i Telemechaniki.

W roku 1977 uzyskał stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie automatyka na Wydziale Elektroniki w Politechnice Wrocławskiej, a w roku 1987 doktora habilitowanego nauk technicznych na Wydziale Automatyki i Techniki Obliczeniowej w Państwowym

Uniwersytecie Elektrotechnicznym w Sankt Petersburgu. Posiada 39-letni staż pracy zawodowej. Od 1 lutego 1966 r. pracuje w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Opolu, początkowo na ówczesnym Wydziale Elektrycznym, następnie w Instytucie Elektrotechniki (na prawach wydziału) i obecnie na Wydziale Elektrotechniki i Automatyki Politechniki Opolskiej. Zajmował kolejno stanowiska: asystenta, st. asystenta, adiunkta, docenta i od 17.10.1990 r. profesora nadzwyczajnego w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Opolu.

Specjalnością naukową prof. Ryszarda Rojka jest automatyka i robotyka, przy czym tematyka badań obejmuje: teorię sterowania i modelowania układów

z czasoprzestrzenną dynamiką, metody komputerowe w automatyce oraz zastosowania sztucznej inteligencji w automatyce. Jego dorobek naukowy obejmuje ponad 90 prac, w tym: 3 monografie, 1 rozprawę w języku obcym, tłumaczenie książki, uczestnictwo w 16 pracach naukowo-badawczych oraz kierowanie 18 pracami bezumownymi własnymi i w ramach działalności statutowej realizowanymi na Wydziale Elektrotechniki i Automatyki. Jest współautorem 12 skryptów i pomocy dydaktycznych. Prof. R. Rojek wypromował do chwili obecnej ok. 200 magistrów inżynierów.

Za swoją działalność naukową, dydaktyczną i organizacyjną był w latach 1967–2004 nagradzany ponad 20-krotnie nagrodami JM Rektora oraz 2-krotnie nagrodami Ministra II i III stopnia w konkursach Wojewody Opolskiego na „Najzużyteczniejszą dla Regionu pracę inżynierską, magisterską, doktorską i habilitacyjną”. Jego dyplomanci 5-krotnie uzyskali nagrody (w tym jedną II stopnia i cztery III stopnia). Osobiście w tym konkursie uzyskał w 1980 r. nagrodę dla promotora najczęściej wyróżnianych prac. Studenci będący pod Jego opieką w ramach indywidualnego toku studiów uzyskiwali stypendia Ministra, stypendia Prof. O. Matei na najlepszego studenta uczelni, odznaki Inter Pares w konkursie Wojewody Opolskiego oraz w konkursie Oddziału Wojewódzkiego SEP w Opolu.

W czasie dotychczasowej pracy w Uczelni prof. R. Rojek prowadził wszystkie rodzaje zajęć dydaktycznych. Pełnił również wiele funkcji organizacyjnych, w tym: z-cy dyrektora Instytutu Elektrotechniki ds. nauczania (1976–1981), prodziekana ds. studenckich WEiA (1990–1996), dziekana Wydziału Elektrotechniki i Automatyki (1996–2002), prodziekana ds. nauki (2002–2005), kierownika Zakładu Podstaw Elektrotechniki, Automatyki i Elektroniki (1988–1992) oraz kierownika Katedry Automatyki, Elektroniki i Informatyki (1992–2005), której był organizatorem. Od 1 lutego 2005 r. sprawuje funkcję dyrektora Instytutu Automatyki i Informatyki. W kadencji (2002–2005) pełni funkcję przewodniczącego Senackiej Komisji Finansów i Budżetu. Opracował założenia programowe i kierował ich uruchomieniem, a także opiekuje się specjalnościami: *automatyka i metrologia elektryczna* (studia dzienne magisterskie; magisterskie uzupełnia-

jące i inżynierskie zaoczne) oraz *automatyzacja procesów przemysłowych* (studia inżynierskie dzienne na kierunku *elektrotechnika*). Jest współorganizatorem uruchomienia kierunku studiów *informatyka* (studia dzienne inżynierskie i magisterskie, inżynierskie i magisterskie uzupełniające zaoczne) oraz *automatyka i robotyka* (studia inżynierskie dzienne). Prof. Ryszard Rojek jako dziekan i prodziekan ds. nauki aktywnie uczestniczył w przygotowaniu wniosków na uzyskanie uprawnień w zakresie nadawania stopnia doktora nauk technicznych (2000 r.) i doktora habilitowanego (2004 r.) w dyscyplinie *elektrotechnika*. Pod jego kierunkiem aktualnie przygotowany jest wniosek o uzyskanie uprawnień do nadawania stopnia doktora w dyscyplinie *automatyka i robotyka*.

Poza uczelnią prof. R. Rojek działa aktywnie w różnych organizacjach i stowarzyszeniach krajowych i zagranicznych. Działa w Komisji Metrologii Oddziału Katowickiego PAN, w której pełni funkcję wiceprzewodniczącego od 1990 roku do chwili obecnej. Jest członkiem Komisji Kształcenia Komitetu Automatyki i Robotyki PAN w kadencji od 2003 r.; członkiem Polskiego Stowarzyszenia Pomiarów Automatyki i Robotyki POLSPAR, przewodniczącym Komitetu Automatyki, członkiem oraz wiceprzewodniczącym Zarządu Głównego POLSPAR-u (1998–2001), członkiem korespondentem Międzynarodowej Akademii Technologii i Inżynierii Russian General Joint Representation of International Academy of Sciences Technological Cybernetics of Ukraina. Jest członkiem: Polskiego Stowarzyszenia Techniki Sensorycznej (od 1988 r.), Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej – oddział gliwicko-opolski (od 1999 r.), Stowarzyszenia Elektryków Polskich Oddział w Opolu (od 2001 r.). Prof. R. Rojek był współorganizatorem jako dziekan Wydziału Elektrotechniki i Automatyki wspólnie z Komitetem Automatyki i Robotyki PAN XIII Krajowej Konferencji Automatyki – XIII KKA'99 w Opolu (1999 r.) oraz organizatorem XI Ogólnopolskiego Zjazdu Dziekanów Wydziałów Elektrycznych, Elektroniki i Informatyki w Politechnice Opolskiej w 2001 r. Od 2002 r. do chwili obecnej jest członkiem Grupy Ekspertów dla kierunku *informatyka* przy Komisji Akredytacyjnej Uczelni Technicznych KAUT oraz sekretarzem Zespołu Oceniającego KAUT.

Prof. Ryszard Rojek jest promotorem 3 zakończonych przewodów doktorskich (kolejny przewod zostanie sfinalizowany w czerwcu 2005 r.) dwóch otwartych przewodów oraz 5 recenzji prac doktorskich.

Za swoją pracę naukową, dydaktyczną i organizacyjną otrzymał szereg odznaczeń i wyróżnień. Ważniejsze z nich to: Srebrny i Złoty Krzyż Zasługi (1982, 1986), Złota Odznaka AZS (1978), Medal Komisji Edukacji Narodowej (2002), nagroda Marszałka Województwa Opolskiego za szczególne osiągnięcia w dziedzinie upowszechniania i rozwoju edukacji na Śląsku Opolskim (2000 r., nagroda zespołowa).

Prof. Ryszard Rojek jest mieszkańcem Opola od 1954 roku i od początku istnienia Wyższej Szkoły Inżynierskiej, a obecnie Politechniki Opolskiej pracownikiem Uczelni.

Od lewej: R. Rojek, G. Bartodziej

Prof. dr hab. inż. Marian Łukaniszyn – prodziekan ds. nauki

Data i miejsce urodzenia

9 grudnia 1953, Opolo

Dyscyplina naukowa

elektrotechnika

Specjalność

maszyny elektryczne i transformatory, teoria pola elektromagnetycznego, elektrodynamika techniczna

Stopnie i tytuły naukowe, stopnie honorowe

- 1977 – mgr inż. elektryk – WSI w Opolu,
- 1985 – dr – Politechnika Łódzka, Wydział Elektryczny,
- 1991 – hab. – Politechnika Łódzka, Wydział Elektrotechniki i Elektroniki,
- 2003 – profesor – Politechnika Poznańska, Wydział Elektryczny,

Stanowiska związane z działalnością naukową, w tym stypendia i staże długoterminowe

- 1993–1999 – Stypendium Alexandra von Humboldta (łącznie 28 miesięcy), Universität Erlangen-Nürnberg;
- 2005 – Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego XLI Międzynarodowego Sympozjum Maszyn Elektrycznych;
- od 2005 – zastępca dyrektora Instytutu Układów Elektromechanicznych i Elektroniki Przemysłowej;
- od 2005 Kierownik Zakładu Maszyn Elektrycznych;
- 1995–2005 Kierownik Zespołu Pól Elektromagnetycznych i Transformatorów;
- Członek Senackiej Komisji Nauki;
- Członek Komitetu Redakcyjnego.

Członkostwo w prestiżowych instytucjach, korporacjach i organizacjach naukowych

- Członek Sekcji Maszyn Elektrycznych i Transformatorów, Komitet Elektrotechniki PAN
- Komisja Elektroniki Oddziału Katowickiego PAN
- Societas Humboldtiana Polonorum Oddział we Wrocławiu
- Członek Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej
- Polskie Towarzystwo Zastosowań Elektromagnetyzmu
- Członek Stowarzyszenia Elektryków Polskich

Badania

W pracy naukowo-badawczej zajmuje się głównie analizą zjawisk elektromagnetycznych w przetwornikach elektromechanicznych i transformatrach. Prace można podzielić na cztery grupy:

- analiza drgań i hałasów pochodzenia elektromagnetycznego w silnikach indukcyjnych;
- analiza trójwymiarowa pola elektromagnetycznego w transformatrach i dławikach;

- analiza trójwymiarowa pola elektrycznego w zbiornikach magazynujących ciecze łatwopalne;

- modelowanie pola magnetycznego i optymalizacja konstrukcji bezszczotkowych silników tarczowych wzbudzanych magnesami trwałymi.

Do najistotniejszych osiągnięć naukowych należą prace dotyczące modelowania pól elektromagnetycznych, optymalizacji konstrukcji i wyznaczania parametrów całkowitych silników tarczowych prądu stałego z magnesami trwałymi i elektronicznym komutatorem oraz transformatorów 1- i 3-fazowych. W ramach badań i modelowania silników tarczowych powstały dwie prace doktorskie, cykl publikacji oraz dwie monografie.

Wyniki swojej pracy naukowo-badawczej zawarł m.in. w 2 rozprawach, 2 monografiach, 145 artykułach i referatach naukowych, w tym 95 po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego. Znaczną część swoich prac opublikował w czołowych czasopismach zagranicznych i krajowych, np. w: IEEE Transactions on Magnetics – 2 pozycje, COMPEL – The International Journal for Computation and Mathematics in Electrical and Electronics Engineering – 10 pozycji, Archiv für Elektrotechnik (Electrical Engineering) – 8 pozycji, Journal of Electrostatics – 1 pozycja, Archiwum Elektrotechniki (Archives of Electrical Engineering) 19 pozycji, Rozprawy Elektrotechniczne – 1 pozycja. W czasopiśmie z listy Filadelfijskiego Instytutu Informatyki Naukowej opublikował 21 artykułów, z czego 18 po uzyskaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego

Uczestniczył w kilkudziesięciu sympozjach i konferencjach wygłaszając bądź publikując ponad 60 referatów w tym ponad 30 na konferencjach międzynarodowych. Jego prace były cytowane w 18 książkach i monografiach, 9 rozprawach doktorskich oraz wielu artykułach naukowych.

Uczestniczył w realizacji kilku programów węzłowych i resortowych, m.in. 05.5A; CPBR02.03; CPBR13.2; CPBR11.1 oraz 2 projektów KBN. Jest współautorem 9 obszernych opracowań wdrożonych rozwiązań konstrukcyjnych i technologicznych.

Publikacje

- Liczba książek, monografii (skrypty) – 13 (w tym 9 skryptów)
- Liczba oryginalnych artykułów i referatów – 143

Najważniejsze nagrody i odznaczenia

- 2004 – Medal Komisji Edukacji Narodowej;
- 2003 – Srebrny Krzyż Zasługi;
- 1990 – Nagroda PTETiS;
- 1986 – Nagroda Ministra Edukacji Narodowej;
- wielokrotnie Nagrody Rektora PO

Inne istotne informacje

- Promotor w zakończonych przewodach doktorskich – 2
- Promotor w otwartych przewodach doktorskich – 2

- Recenzje książek – 1
- Recenzje rozpraw (monografii) habilitacyjnych – 2
- Recenzje rozpraw doktorskich – 6

Współpraca z zagranicą

- Uniwersytet Erlangen-Nürnberg
  - Uniwersytet w Bristolu
  - Uniwersytet w Durham
- Liczba cytowań w SCI – 7

www.luk.po.opole.pl

Dr hab. inż. Włodzimierz Stanisławski, prof. PO – prodziekan ds. studenckich

Dr hab. inż. Włodzimierz Stanisławski, profesor nadzwyczajny w Politechnice Opolskiej w Opolu, urodził się 11 czerwca 1949 roku w Nieborowie k. Łowicza w rodzinie inteligentnej. Studia wyższe odbył w latach 1968-73 w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Opolu zakończone tytułem magistra elektrotechniki, a w latach 1975-78 na Politechnice Śląskiej w Gliwicach, uzyskując tytuł inżyniera automatyka. W 1973 rozpoczął pracę jako asystent w Katedrze Elektrotechniki, Wyższej Szkole Pedagogicznej w Opolu.

W roku 1983 został doktorem nauk technicznych w dyscyplinie *automatyka* na Wydziale Automatyki i Informatyki Politechniki Śląskiej, na podstawie pracy doktorskiej przygotowanej pod kierunkiem prof. Zdzisława Trybalskiego.

W 2003 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk technicznych na Wydziale Automatyki i Techniki Obliczeniowej w Państwowym Uniwersytecie Elektrotechnicznym w Sankt Petersburgu.

Od 1 maja 1994 pracuje na Wydziale Elektrotechniki i Automatyki w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Opolu, w Katedrze Automatyki, Elektroniki i Informatyki, początkowo na stanowisku adiunkta, a od 1.12.2003 na stanowisku profesora nadzwyczajnego Politechniki Opolskiej.

Specjalnością naukową prof. Włodzimierza Stanisławskiego jest *automatyka i robotyka*, przy czym tematyka badań obejmuje:

- modelowanie matematyczne, symulację komputerową systemów dynamicznych o złożonej strukturze oraz modele matematyczne parowników przepływowych dla celów poprawy ich właściwości dynamicznych.
- wykorzystanie metod i technik komputerowych do analizy i syntezy układów sterowania.

Jego dorobek obejmuje ok. 50 prac, w tym: 1 monografię, 1 rozprawę w języku obcym.

Jest członkiem Komisji Elektroniki Oddziału Katowickiego PAN, oraz SCS, The International Society for Computer Simulation.

Odnaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi.

Od 1.02.2005 pełni funkcję kierownika Zakładu Informatyki oraz z-cy dyrektora Instytutu Automatyki i Informatyki.

Dr hab. inż. Tomasz Boczar, prof. PO – dziekan ds. organizacyjnych

Data i miejsce urodzenia

29 października 1968, Prudnik

Wykształcenie

- 1983–1988 – technik elektromechanik, specjalność: *elektromechanika ogólna*, Technikum Elektryczne w Opolu
- 1988–1993 – magister inżynier elektryk, specjalność: *elektroenergetyka ogólna*, Wyższa Szkoła Inżynierska w Opolu
- 1997–1998 – uprawnienia pedagogiczne do nauczania przedmiotów zawodowych, Wojewódzki Ośrodek Metodyczny w Opolu

- 1998 – doktor nauk technicznych, specjalność: *elektrotechnika*, Politechnika Śląska w Gliwicach
- 1999-2000 – studia podyplomowe, specjalność: *zastosowanie informatyki w procesach edukacyjnych*, Politechnika Opolska w Opolu
- 2004 – doktor habilitowany, Politechnika Śląska w Gliwicach

Doświadczenie zawodowe

- od 1993 nauczyciel akademicki na Politechnice Opolskiej, Wydział Elektrotechniki i Automatyki, Instytut Elektroenergetyki
- 1993–1998 – asystent
- 1998–2004 – adiunkt
- od 2005 – profesor nadzwyczajny Politechniki Opolskiej
- od 1995 – nauczyciel przedmiotów informatycznych w Zespole Szkół Ekonomicznych w Opolu
- od 2001 – nauczyciel dyplomowany
- od 1999 – wykładowca w Prywatnej Informatycznej Szkole Policealnej dla Dorosłych

Dorobek naukowy

- 79 artykułów naukowych i referatów konferencyjnych, w tym 36 opublikowanych za granicą oraz trzy monografie:

- 1) pt. *Widma emisji akustycznej generowanej przez wyładowania niezupełne w izolacji olejowej*, Studia i Monografie, Oficyna Wydawnicza Politechniki Opolskiej, z. 114, Opole, 2000.
- 2) pt. *Możliwości zastosowania do opisu sygnałów emisji akustycznej od wyładowań niezupełnych analizy statystycznej i cyfrowych metod przetwarzania sygnałów*, Studia i Monografie, Oficyna Wydawnicza Politechniki Opolskiej, z. 146, Opole, 2003.
- 3) pt. *Obiektywizacja wyników akustycznej metody oceny wyładowań niezupełnych przy zastosowaniu do opisu sygnałów analizy statystycznej i cyfrowych metod przetwarzania*, Studia i Monografie, Oficyna Wydawnicza Politechniki Opolskiej, z. 147, Opole, 2003.

- 10 artykułów naukowych, których jest autorem lub współautorem opublikowanych w następujących czasopismach międzynarodowych:

- o IEEE Transactions on Dielectrics and Electrical Insulation,
- o Journal of Acoustic Emission,
- o The Journal of the British Institute of Non-Destructive Testing INSIGHT,
- o Journal of Electrical Engineering,
- o Physics and Chemistry of Solid State,
- o Materials Evaluation An Official Journal of the American Society for Nondestructive Testing
- o Acta Electrotechnica et Informatica.
- o a także 14 artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach krajowych i o zasięgu międzynarodowym:
- o Archives of Acoustics,
- o Archives of Electrical Engineering,
- o The Molecular and Quantum Acoustics Journal,
- o Prace Instytutu Podstawowych Problemów Techniki Polskiej Akademii Nauk,

- o Prace Komitetu Akustyki Polskiej Akademii Nauk,
- o Przegląd Elektrotechniczny,
- o Wiadomości Elektrotechniczne,
- o Energetyka
  - kierownik trzech projektów badawczych finansowanych przez Komitet Badań Naukowych:
    - 1) grant promotorski nr 7T07B00208, realizowany w latach 1995-96, zatytułowany: *Analiza widm częstotliwościowych impulsów emisji akustycznej generowanej przez wyładowania niezupełne* – grant rozliczony, zakończony obroną rozprawy doktorskiej.
    - 2) nr 8 T10C 030 20, realizowany w 2001 r. zatytułowany: *Ocena wpływu zmian geometrii elektrod, rodzaju dielektryka i parametrów oleju izolacyjnego na emisję akustyczną generowaną przez wyładowania niezupełne*.
    - 3) nr 3 T10A 031 27 zatytułowany: *Określenie możliwości wykorzystania metod analizy czasowo-częstotliwościowej do opisu impulsów emisji akustycznej generowanej przez wyładowania niezupełne* obecnie realizowany.
      - współwykonawca trzech projektów badawczych finansowanych przez Komitet Badań Naukowych:
        - 1) grant nr 4 T10B02423 zatytułowany *Wpływ drogi propagacji fal elektromagnetycznych generowanych przez wyładowania elektryczne, na wyniki detekcji widm emisyjnych oraz wartości deskryptorów, które je charakteryzują, przy wykorzystaniu optycznej diagnostyki spektralnej* – projekt badawczy realizowany w terminie: 09.2002 – 09.2003.
        - 2) grant KBN numer rejestracyjny 4 T10A 037 23 zatytułowany *Bilans energetyczny wyładowania elektrycznego na podstawie spektralnej analizy widm emisyjnych fal elektromagnetycznych* – projekt badawczy realizowany w terminie: 09.2002 – 09.2004.
        - 3) grant nr 4 T10A 019 25 zatytułowany *Analiza sygnału prądu elektryzacji statycznej w układzie wirującym* – projekt badawczy realizowany w terminie: 09.2003 – 12.2004.

Nagrody i odznaczenia

- Nagroda Wojewody Opolskiego dla najlepszego absolwenta uczelni województwa opolskiego „Primus Inter Pares”, Opole, 1994.11.25.

- Nagroda Oddziału Gliwickiego Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej za najciekawszy artykuł pt. *Analiza widm impulsów akustycznych emitowanych przez niezupełne wyładowania powierzchniowe* opublikowany w Zeszytach Naukowych serii Elektryka Politechniki Śląskiej i Opolskiej w roku 1996 i 1997, Gliwice 97.12.20.

- Wyróżnienie za referat pt.: *Badanie widm częstotliwościowych impulsów emisji akustycznej generowanych przez wyładowania niezupełne*, podczas sesji młodych doktorantów w trakcie IV Ogólnopolskiego Sympozjum Inżynieria Wysokich Napięć IW-98, Poznań-Kiercz, 98.06.27.

- Nagroda indywidualna II stopnia Rektora Politechniki Opolskiej za osiągnięcia w dziedzinie badań naukowych w grupie młodych pracowników nauki z zakresu oceny wyładowań niezupełnych, Opole, 1999.10.04.

- Stypendium konferencyjne Towarzystwa Naukowego Warszawskiego i Fundacji na rzecz Nauki Polskiej przyznane w 2001.

- 9.09.2002 Brązowy Krzyż Zasługi
- Nagroda indywidualna I stopnia Rektora Politechniki Opolskiej za osiągnięcia w dziedzinie badań naukowych, Opole, 2002.10.04.
- 3. miejsce na Wydziale Elektrotechniki i Automatyki w plebiscycie studentów na najlepszego wykładowcę Politechniki Opolskiej w roku akademickim 2002/03, przeprowadzonym przez niezależny miesięcznik społeczno-kulturalny Galopada Studencka.
- Stypendium konferencyjne Towarzystwa Naukowego Warszawskiego i Fundacji na rzecz Nauki Polskiej przyznane w 2004.
- Nagroda indywidualna III stopnia Rektora Politechniki Opolskiej za osiągnięcia w dziedzinie badań naukowych, Opole, 2004.
- Nagroda indywidualna I stopnia Rektora Politechniki Opolskiej za uzyskanie stopnia naukowego doktora habilitowanego, Opole, 2004

Działalność naukowo-badawcza

Moja działalność naukowo-badawcza od początku pracy zawodowej koncentruje się wokół zagadnień elektrotechniki, a w szczególności na problematyce związanej z techniką wysokich napięć i diagnostyką układów izolacyjnych urządzeń elektroenergetycznych.

W szczególności specjalizuję się w zagadnieniach związanych z pomiarami i przetwarzaniem sygnałów emisji akustycznej generowanych przez wyładowania niezupełne w izolacjach papierowo-olejowej i powietrznej. Głównym celem prowadzonych przeze mnie prac naukowo-badawczych jest określenie możliwości identyfikacji form wyładowań niezupełnych, jakie mogą występować w układach izolacyjnych transformatorów elektroenergetycznych, na podstawie oceny generowanych przez nie impulsów emisji akustycznej. Ponadto prowadzone przez mnie prace zmierzają do stworzenia systemu ekspertowego, który umożliwi rozpoznawanie defektów występujących w mierzonej izolacji, podczas normalnej pracy transformatora, jakie wywołane są wyładowaniami niezupełnymi mierzonymi metodą emisji akustycznej.

Moja działalność naukowo-badawcza obejmuje następujące zagadnienia:

- doskonalenie systemów diagnostycznych umożliwiających ocenę stanu izolacji papierowo-olejowej transformatorów elektroenergetycznych,
- pomiary i ocena zagrożenia izolacji wyładowaniami niezupełnymi przy wykorzystaniu metody emisji akustycznej i spektrofotometrii optycznej, wzorcowanie torów umożliwiających pomiary impulsów emisji akustycznej,
- badanie wpływu zakłóceń akustycznych, które mogą występować w warunkach laboratoryjnych i przemysłowych, na wyniki pomiarów wyładowań niezupełnych mierzonych metodą emisji akustycznej,
- wyznaczenie wieloparametrycznych deskryptorów umożliwiających identyfikację podstawowych form wyładowań niezupełnych występujących w izolacji papierowo-olejowej,
- określenie możliwości zastosowania narzędzi statystycznych oraz nowoczesnych metod przetwarzania

sygnałów do analizy i oceny impulsów emisji akustycznej,

- obiektywizacja oceny wyników pomiarów uzyskiwanych metodą emisji akustycznej poprzez zastosowanie do charakterystyki, generowanych przez wyładowania niezupełne, impulsów emisji akustycznej metod statystyki matematycznej oraz numerycznych sposobów przetwarzania sygnałów,

- wyznaczanie zapotrzebowania mocy szczytowej przez zakłady przemysłowe oraz odbiory komunalne, sformułowanie kryteriów ekonomiczno-technicznych dotyczących wymiany przewodów elektroenergetycznych linii napowietrznych,

- określenie możliwości i zakresu zastosowań metody spektrofotometrii optycznej do rozpoznawania form wyładowań elektrycznych występujących w izolacji olejowej i powietrznej.

Mój dorobek naukowy w zakresie publikacji dotyczy trzech głównych grup tematycznych:

- oceny wyładowań niezupełnych mierzonych metodą emisji akustycznej, jakie mogą występować w układach izolacyjnych urządzeń elektroenergetycznych,

- wyznaczania zapotrzebowania mocy szczytowej dla instalacji siłowych zakładów przemysłowych,

- metody spektrofotometrii optycznej w zastosowaniu do pomiaru i oceny wyładowań elektrycznych.

W ramach mojej działalności naukowej biorę także aktywny udział w cyklicznie odbywających się konferencjach międzynarodowych, a w szczególności:

- w największej europejskiej konferencji z zakresu zastosowań metody emisji akustycznej w diagnostyce procesów przemysłowych – European Conference on Acoustic Emission Testing,

- w największym światowym kongresie, którego tematyka związana jest z redukcją hałasów – International Congress and Exhibition on Noise Control Engineering,

- w europejskiej konferencji związanej z zastosowaniem metod nieniszczących do oceny procesów przemysłowych International Conference – Defektoskopie organizowanej przez Czechy Society for Nondestructive Testing,

- International Internet Conference Acoustic Emission, w międzynarodowych konferencjach dotyczących problematyki układów izolacyjnych urządzeń elektroenergetycznych i techniki wysokich napięć:

- IEE International Conference on Dielectric and Insulation,

- International Conference on Advances in Processing Testing and Application of Dielectric Materials,

- International Conference on Power Transformers,

- International Symposium New Electrical and Electronic Technologies and their Industrial Implementation,

- Scientific Colloquium on High Voltage Engineering.

Uczestniczę również w konferencjach i sympozjach naukowo-technicznych organizowanych przez polskie wyższe uczelnie techniczne, takich jak:

- Seminarium Elektrotechniki i Teorii Obwodów SPETO, organizowane przez Politechnikę Śląską,

- Międzynarodowe Sympozjum Studentów i Młodych Pracowników Nauki organizowane przez Wyższą Szkołę Inżynierską w Zielonej Górze,

- Ogólnopolskie Sympozjum *Problemy eksploatacji układów izolacyjnych wysokiego napięcia* – EUI, organizowane przez Akademię Górniczo-Hutniczą w Krakowie,
- Konferencja Naukowo-Techniczna *Zastosowania komputerów w elektrotechnice*, organizowana przez Politechnikę Poznańską,
- Ogólnopolskie Sympozjum *Inżynieria Wysokich Napięć* – IW, organizowane przez Politechnikę Poznańską,
- Konferencja naukowo-techniczna *Podstawowe Problemy Metrologii*, organizowana przez Politechnikę Śląską,
- Konferencja naukowo-techniczna *Technika wysokonapięciowa*, organizowana przez Politechnikę Lubelską,
- Konferencja Naukowo-Techniczna *Transformatory w eksploatacji*, organizowana przez Politechnikę Opolską.

Inne informacje

- Recenzent międzynarodowego czasopisma IEEE Transactions on Dielectrics and Electrical Insulation w USA
- Recenzent Ministerstwa Edukacji i Sportu w zakresie programów nauczania i podręczników do szkół ponadgimnazjalnych, rekomendowany przez Kuratorium Oświaty w Opolu.
- Honorowy członek Grant Agency of the Czech Republic jako recenzent w sekcji „Technological Sciences”
- Członek Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej ds. Studentów Politechniki Opolskiej od 2002
- Członek Polskiego Towarzystwa Akustycznego od 2003 roku
- Członek European Acoustics Association – EAA od 2003 roku

Rada Wydziału

- dr hab. inż. Ryszard Rojek, prof. PO
- prof. dr hab. inż. Marian Łukaniszyn
- dr hab. inż. Włodzimierz Stanisławski, prof. PO
- dr hab. inż. Tomasz Boczar, prof. PO
- prof. dr hab. inż. Jerzy Skubis
- prof. dr hab. inż. Piotr Wach
- prof. dr hab. inż. Zdzisław Kabza
- prof. dr hab. inż. Gerhard Bartodziej
- prof. dr hab. inż. Bernard Baron
- prof. dr hab. inż. Igor Buczma
- prof. dr hab. inż. Włodzimierz Choma
- prof. dr hab. inż. Jerzy Frączek
- prof. dr hab. inż. Damir Imajew
- prof. dr hab. inż. Marian Łukaniszyn
- prof. dr hab. inż. Janusz Mrocza
- prof. dr hab. inż. Włodzimierz Owsiak
- dr hab. inż. Adam Czerwiński, prof. PO
- dr hab. inż. Roman Janiczek, prof. PO
- dr hab. inż. Sergiej Kaim, prof. PO

- dr hab. inż. Barbara Kaszowska, prof. PO
- dr hab. inż. Zygmunt Kozik, prof. PO
- dr hab. inż. Krzysztof Latawiec, prof. PO
- dr hab. inż. Ernest Mendrela, prof. PO
- prof. dr hab. inż. Tadeusz Skubis
- dr hab. inż. Włodzimierz Stanisławski, prof. PO
- dr hab. inż. Bronisław Tomczuk, prof. PO
- dr inż. Karol Grandek
- dr inż. Małgorzata Kaliczyńska
- dr inż. Mariusz Pelc
- dr inż. Wiesław Tarczyński
- dr inż. Krzysztof Zatwarnicki
- mgr inż. Jerzy Trofimowicz
- mgr inż. Wiesław Kopterski
- mgr inż. Marcin Srocza
- student
- student
- student

Wydział Mechaniczny

Dr hab. inż. Bolesław Dobrowolski, prof. PO – dziekan

Urodzony 11 kwietnia 1951 w Strzyżowie

Wykształcenie i stopnie naukowe

- 1991 – dr hab., Politechnika Wroclawska, Wydział Mechaniczno-Energetyczny,
- 1979 – dr inż., Politechnika Wroclawska, Wydział Mechaniczno-Energetyczny,
- 1975 – mgr inż., Politechnika Wroclawska, Wydział Mechaniczno-Energetyczny,

Przebieg pracy zawodowej

- od 1992 – Politechnika Opolska, prof. PO
- 1979–1991 – Politechnika Opolska, adiunkt
- 1975–1979 – Politechnika Wroclawska, studia doktoranckie

Działalność organizacyjna

- od 2002 – prodziekan ds. nauki, Wydział Mechaniczny
- od 1999 – kierownik Katedry Techniki Ciepłej i Aparatury Przemysłowej
- 1996–1999 – prorektor ds. studenckich, Politechnika Opolska
- 1993–1996 – prodziekan ds. studenckich, Wydział Mechaniczny

Działalność dydaktyczna

- mechanika płynów, informatyka i metody numeryczne, modelowanie procesów ciepło-przepływowych, współautor 7 skryptów

Działalność naukowa i kształcenie kadry naukowej

- dyscyplina naukowa – *budowa i eksploatacja maszyn*
- specjalność – *miernictwo energetyczne, energetyka przemysłowa*
- główny obszar zainteresowań – modelowanie procesów ciepłno-przepływowych, numeryczna mechanika płynów, metrologia przepływów
- publikacje – 4 monografie oraz ponad 120 artykułów i referatów naukowych
- kształcenie kadry naukowej – promotor 5 zakończonych i 3 otwartych przewodów doktorskich

Nagrody i odznaczenia

- 2002 – Srebrny Krzyż Zasługi
- 1996 – Medal Komisji Edukacji Narodowej
- trzy nagrody MEN

Członkostwo w instytucjach i organizacjach naukowych

- komitet metrologii oddz. IV PAN w Katowicach

- podsekcja przepływów wielofazowych sekcji mechaniki płynów PAN
- podsekcja turbulencji sekcji mechaniki płynów PAN
- komitet redakcyjny kwartalnika International Journal of Applied Mechanics and Engineering

Prof. dr hab. inż. Grzegorz Gasiak – prodziekan ds. nauki

Urodzony 16 lipca 1947 r. w Rudniku Małym

Wykształcenie i stopnie naukowe

- 2003 – prof., Politechnika Wroclawska
- 1991 – dr hab., Politechnika Wroclawska
- 1977 – dr inż., Instytut Inżynieryjno-Budowlany w Moskwie
- 1972 – inżynier mechanik, WSI w Opolu

- autor 6 skryptów i 1 książki

Działalność naukowa i kształcenie kadry naukowej

- dyscyplina naukowa: budowa i eksploatacja maszyn
- specjalność: mechanika konstrukcji
- główny obszar zainteresowań: mechanika pękania, trwałość zmęczeniowa elementów konstrukcji
- publikacje: autor i współautor 106 prac naukowych, w tym autor 5 monografii i 1 książki
- kształcenie młodej kadry naukowej: wypromowanych 3 doktorów, 1 przewodnik doktorski otwarty, opieka naukowa 3 doktorantów.

Przebieg pracy zawodowej

- 1992 – profesor nadzwyczajny PO
- 1978–1992 – adiunkt w Katedrze Mechaniki i PKM, WSI w Opolu
- 1974–1977 – starszy asystent naukowo-dydaktyczny, Zakład Mechaniki, WSI w Opolu
- 1972–1974 – asystent naukowo-dydaktyczny, Zakład Mechaniki, WSI w Opolu

Działalność organizacyjna:

- 2002–2005 – prodziekan ds. studenckich na Wydziale Mechanicznym
- 1999–2002 – prorektor ds. studenckich PO
- 1993–1996, 1996–1999 – prodziekan ds. nauki na Wydziale Mechanicznym

Działalność dydaktyczna

- wykłady z przedmiotów: wytrzymałość materiałów, metody numeryczne w mechanice, wybrane techniki pomiarowe, mechanika techniczna

Nagrody i odznaczenia

- 2002 – Nagroda Marszałka Województwa Opolskiego
- 1999 – Medal Edukacji Narodowej nadany przez Ministra Edukacji Narodowej
- 1995 – Złoty Krzyż Zasługi nadany przez Prezydenta RP
- 1979 – nagroda indywidualna stopnia trzeciego Ministra Nauki Szkolnictwa Wyższego i Techniki

Członkostwo w instytucjach i organizacjach naukowych

- 2005 – członek Komitetu Naukowego X Konferencji Mechaniki Pękania
- 2002–2005 – członek Komitetu Lokalnego programu Unii Europejskiej pt. Centrum Trwałości i Niezawodności Materiałów i Konstrukcji (CESTI)
- 2001, 2003, 2005 – Członek Komitetu Naukowego XX, XXI i XXII Sympozjum Podstaw Konstrukcji Maszyn

- Od 2001 – członek European Structural Integrity Society (ESIS)
- 2000–2003, 2003–2006 – członek Komisji Akredytacyjnej Uczelni Technicznych (KAUT)
- Od 2000 – członek Komisji Nauki o Materiałach Oddziału PAN w Katowicach

- 1999–2002 – wiceprzewodniczący komitetu lokalnego programu unijnego Leonardo da Vinci
- Od 1996 – wiceprzewodniczący Oddz. Opolskiego Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej
- 1996–1998 – wiceprzewodniczący Komitetu Lokalnego programu unijnego TEMPUS-PHARE

Dr inż. Gabriel Filipczak – prodziekan ds. studenckich

Urodzony 3 czerwca 1949 r. w Opolu

Wykształcenie i stopnie naukowe

- 1979 r. – dr inż., Politechnika Wroclawska
- 1974 r. – mgr inż., Politechnika Wroclawska

Przebieg pracy zawodowej

- 1978–1979 r. – st. asystent,
- od 1979 – adiunkt, Politechnika Opolska
- 1974–1978 r. – doktorant, Politechnika Wroclawska

Działalność organizacyjna

- członek Senackiej Komisji ds. Studenckich i Dydaktycznych (kadencje: 1994–1999 r.)
- członek Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej ds. Studentów (kadencje: 1999–2005 r.)
- opiekun Studenckiego Koła Naukowego „Skruber” (od 2002 r.)
- opiekun studenckich praktyk zawodowych i przeddyplomowych (od 1988 r.)

Działalność dydaktyczna

wykłady, ćwiczenia, zajęcia projektowe i seminaryjne na kierunkach *mechanika i budowa maszyn* oraz *inżynieria środowiska* – m.in. *aparatura i inżynieria procesowa, projektowanie instalacji, konstrukcja i technologia wytwarzania aparatury, komputerowe wspomaganie projektowania*); współautor 9 skryptów i notatek autoryzowanych

Działalność naukowa

- specjalność: *inżynieria i aparatura procesowa*
- główny obszar zainteresowań: teoretyczna i eksperymentalna ocena procesów zachodzących w układach wielofazowych, ze szczególnym uwzględnieniem zjawisk ciepło-przepływowych występujących w trakcie odparowania cieczy i ich mieszanin
- publikacje: ponad 90 artykułów i referatów naukowych, 6 opracowań patentowych

Nagrody i odznaczenia

- 9 indywidualnych i zespołowych nagród I, II i III stopnia JM Rektora Politechniki Opolskiej
- Brązowy Krzyż Zasługi
- Medal Komisji Edukacji Narodowej

Członkostwo w instytucjach i organizacjach naukowych

- Podsekcja Przepływów Wielofazowych i Płynów Nienewtonowskich Sekcji Mechaniki Płynów Komitetu Mechaniki PAN
- Grupa Robocza Destylacji, Absorpcji i Ekstrakcji Europejskiej Federacji Inżynierii Chemicznej

Dr hab. inż. Janusz Pospolita, prof. PO – prodziekan ds. organizacyjnych

Urodził się w 1954 r. w Bardzie. Rozpoczął studia w roku 1973 na Wydziale Mechaniczno-Energetycznym Politechniki Wroclawskiej. Od trzeciego roku studiów realizował je w systemie indywidualnym, uczestnicząc w zajęciach m.in. na Wydziale Matematyki Uniwersytetu Wroclawskiego i Wydziale Elektroniki Politechniki Wroclawskiej. W roku 1978 ukończył studia z wyróżnieniem i został doktorantem Wydziału Mechaniczno-Energetycznego Politechniki Wroclawskiej. Zarówno jego praca doktorska (1982, promotor prof. Z. Kabza), jak i praca habilitacyjna (1994), dotyczyła modelowania matematycznego i symulacji cyfrowej przepływów nieustalonych realizowanych pod kątem metrologii strumieni płynów. Od 1982 roku pracuje na Politechnice Opolskiej, najpierw jako adiunkt, a od 1995 roku jako profesor PO na Wydziale Elektro-

techniki i Automatyki, a od 1998 roku na Wydziale Mechanicznym.

Jest autorem, bądź współautorem 95 publikacji, w tym 4 monografii. Był kierownikiem 2 grantów i głównym wykonawcą kilku innych. Był również kierownikiem kilkunastu prac badawczych wykonywanych dla przemysłu. Wypromował czterech doktorów. Za działalność naukową trzykrotnie otrzymał Nagrodę Ministra.

W latach 1993–2002 był prezesem firmy INTROL-POLE. W tym czasie kierując zespołem kilkunastu współpracowników był kierownikiem bądź współwykonawcą ponad 120 prac pomiarowych i badawczych realizowanych przede wszystkim na zamówienie Energetyki Zawodowej i Ciepłej. Dotyczyły one głównie układów paleniskowych i urządzeń pomocniczych ko-

tów energetycznych. Część wyników badań – za zgodą zamawiających – była opublikowana. W roku 1996 zespół działający w firmie (J. Pospolita, S. Korzuch, R. Parys) otrzymał od Polskiego Komitetu Badań Płomieni nagrodę za najlepszą publikację z zakresu procesów spalania o walorach aplikacyjnych.

Współpracuje z RAFAKO, Centralnym Biurem Konstrukcji Kotłowych w Tarnowskich Górach, Fabryką Palenisk Mechanicznych w Mikołowie, Elektrownią Opole oraz Zakładami Remontowymi Energetyki w Katowicach. W roku 2004 kierował realizacją cyklu badań dot. pracy zespołów młynowych przy współspalaniu węgla i biomasy w kotłach BP 1150 Elektrowni Opole.

Wraz z zespołem współpracowników wdrożył komputerowe systemy pomiarowe m.in. w Nadodrzańskich Zakładach Przemysłu Tłuszczowego w Brzegu, w PROSPANIE Wieruszów, Frigoopolu Opole.

W zakresie instalacji aparatury kontrolno-pomiarowej i automatyki działał m.in. na zlecenie przedsiębiorstw Alfa Laval Polska Wrocław, Mannesmann Seifert Berlin, Rafineria Czechowice, Geotermia Podhalańska, WPEC Opole, Elektrociepłownia Żerań, Cementownia Górażdze i Odra, Hydrocentrum Warszawa, KGHM Głogów.

Prowadzi wykłady z *termodynamiki technicznej oraz niskoemisyjnych technik spalania, pomiarów i automatyki w technice cieplnej*.

Od 1996 roku jako przewodniczący Komitetu do spraw Uzbrojenia Terenu przy Politechnice Opolskiej koordynował budowę osiedla 19 domów jednorodzinnych. Obecnie osiedle jest w większości zasiedlone przez pracowników naukowych, dydaktycznych i administracyjnych Politechniki Opolskiej.

Jest żonaty, ma dwóch synów.

Rada Wydziału

- dr hab. inż. Bolesław Dobrowolski, prof. PO – przewodniczący Rady Wydziału
- prof. dr hab. inż. Grzegorz Gasiak
- dr hab. inż. Janusz Pospolita, prof. PO
- dr inż. Gabriel Filipczak
- prof. dr hab. inż. Jerzy Buzek
- dr hab. inż. Michał Ferenc, prof. PO
- prof. dr hab. inż. Wit Grzesik
- prof. dr hab. inż. Igor Gurej
- dr hab. inż. Jerzy Jantos, prof. PO
- prof. dr hab. inż. Yuriy Khashchyn
- prof. dr hab. inż. Włodzimierz Kotowski
- dr hab. inż. Stanisław Król, prof. PO
- dr hab. inż. Barbara Krzysztofik, prof. PO
- dr hab. inż. Tadeusz Łągoda, prof. PO
- prof. dr hab. inż. Ewald Macha
- prof. dr hab. Marian Partyka
- dr hab. inż. Wojciech Siłka, prof. PO
- prof. dr hab. inż. Jan Składzień

- prof. dr hab. inż. Janusz Skorek
- dr hab. inż. Janusz Szyber, prof. PO
- prof. dr hab. inż. Leon Troniewski
- dr hab. inż. Marek Tukiendorf, prof. PO
- prof. dr hab. inż. Roman Ulbrich
- dr hab. inż. Stanisław Witczak, prof. PO
- dr hab. inż. Andrzej Woźniak, prof. PO
- dr inż. Eduard Konopka, prof. PO
- dr inż. Włodzimierz Będkowski
- dr inż. Ewa Kwiatkowska
- dr inż. Adam Niesłony
- dr inż. Barbara Pendyk
- dr Krystyna Słodczyk
- mgr inż. Marek Bratek
- mgr Wałda Fedczenko
- Michał Paruszewski – student
- Radosław Sowiński – student
- Witold Strzelecki – student
- Krzysztof Zosik – student

Wydział Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii

Prof. dr hab. Stanisław Zagórny, prof. PO – dziekan

Wykształcenie i stopnie naukowe

- od 1998 – praca naukowo-dydaktyczna na Politechnice Opolskiej
- 1994 – habilitacja
- 1975 – uzyskanie stopnia doktora nauk humanistycznych
- 1963–1998 – praca naukowo-dydaktyczna w Wyższej Szkole Pedagogicznej, a następnie na Uniwersytecie Opolskim
- ukończone studia w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Opolu

- ukończone liceum pedagogiczne

Działalność organizacyjna

- 1995–1998 – prodziekan Wydziału Historyczno-Pedagogicznego Uniwersytetu Opolskiego
- 1975–1980 – przewodniczący Polskiego Towarzystwa Socjologicznego, oddział w Opolu
- kierownik Zakładu Socjologii oraz Zakładu Metodologii Badań Społecznych UO
- kierownik Studium Pedagogicznego dla młodych pracowników naukowych UO

- prodziekan ds. nauki na Wydziale Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii PO
- członek Senatu PO
- członek Rady Wydziału WFiF PO
- członek Komisji ds. Nauki i Kadry Naukowej PO

- przewodniczący Komisji Dyscyplinarnej ds. Studentów PO

Działalność dydaktyczna

- zajęcia dydaktyczne ze studentami różnych kierunków studiów z przedmiotów: socjologia ogólna, socjologia pracy, przemysłu, socjologia wsi i miast, socjologia kultury, metodologia badań socjologicznych
- prowadzenie wykładów i szkoleń dla czynnych nauczycieli szkół podstawowych i średnich
- wypromowanie ponad 120 magistrów

Działalność naukowa

- wypromowanie 2 doktorów
- zorganizowanie konferencji naukowych oraz 3 seminariów
- opublikowanie 8 pozycji książkowych i ponad 45 artykułów

Prof. dr hab. Józef Wojnar, prof PO – dziekan ds. nauki

Urodzony 21 lutego 1942 r. w Górkach Małych

Wykształcenie, stopnie naukowe i kwalifikacje zawodowe

- 2003 – profesor tytularny
- 2001 – doktor habilitowany
- 1974 – doktor, AWF Poznań
- 1974 – magister wf, AWF Poznań
- 1965 – mgr historii, WSP Opole
- 1984 – trener kl. mistrzowskiej w lekkiej atletyce
- 1978 – trener kl. I w lekkiej atletyce

- 1973 – trener kl. II w lekkiej atletyce

Przebieg pracy zawodowej

- Politechnika Opolska
- prof. Katedry Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii
- dziekan WWFiF
- od 2002 – prof. nadzwyczaj.
- 1995–2002 – adiunkt
- 1980–1995 – st. wykładowca
- 1974–2005 – wykładowca
- 2001 – Prof. Katedry Teorii i Metodyki WF Akademii Kultury Fizycznej w Mińsku
- 1965–1974 – nauczyciel, Zasadnicza Szkoła Zawodowa, Opole

Działalność w zakresie sportu

- instruktor i trener LA: Odra Opole, MKS Opole, Chemik K-Koźle, Unia K-Koźle, LKS Schöller Namysłów
- trener kadry narodowej w pchnięciu kulą
- opiekun uczestników IO, MŚ, ME, Mistrzostw Polski Seniorów

Działalność naukowa

- ponad 100 publikacji (w tym 7 zwartych)
- promotor 2 doktorantów

Dr Renata Szyguła – prodziekan ds. studenckich

Urodzona 31 marca 1968 r.

Wykształcenie i stopnie naukowe

- 1994 – doktor UO
- 1992 – mgr rehabilitacji ruchowej, AWF

Przebieg pracy zawodowej

- 2003-2005 i kadencja 2005-2008 – prodziekan ds. studenckich WWFiF

- 2000 – adiunkt
- 1996–2000 – asystent
- 1994–1996 – nauczyciel, Medyczne Studium Zawodowe w Opolu
- 1992–1994 – instruktor gimnastyki korekcyjnej, Szkoła Podstawowa w Opolu

Działalność naukowa

- ponad 40 publikacji (w tym 1 praca zwarta i 3 skrypty)

Dr Dariusz Nawarecki – prodziekan ds. organizacyjnych

Tytuły naukowe i stopnie zawodowe

- 2002 – dr nauk o kulturze fizycznej, St. Petersburg
- 1991 – mgr wf, AWF Wrocław, trener II klasy – koszykówka, stopnie instruktorskie

Praca naukowa

- artykuły – 21 publikacji w kraju i za granicą

- prace zwarte – 1 monografia

Praca zawodowa

- 2004 – prodziekan ds. organizacyjnych WWFif PO
- 2004 – organizator obozów zimowych
- 2003 – adiunkt na Wydziale WFiF PO
- 1995 – trener KU AZS PO
- 1995 – asystent na PO
- 1993-2005 – organizator imprez sportowo-rekreacyjnych
- 1993 – trener sekcji koszykówki M AZS Opole
- 1991 – II LO w Opolu

Rada Wydziału

- prof. dr hab. Marian Golema
- prof. dr hab. Walerij Kostiučenko
- prof. dr hab. Serhij Nyankovskiy
- prof. dr hab. Yevheniy Prystupa
- prof. dr hab. František Vaverka
- prof. dr hab. Józef Wojnar
- dr hab. Janusz Dobesz, prof. PO
- dr hab. Wiesław Drobek, prof. PO
- doc. dr Ivan Glazyrin, prof. PO
- dr hab. Janusz Iskra, prof. PO
- dr hab. Henryk Król, prof. PO
- dr hab. n. med. Janusz Kubicki, prof. PO
- dr hab. Michał Kuczyński, prof. PO
- dr hab. Wiesław Kurlej, prof. PO
- dr hab. n. med. Tadeusz Mielecki, prof. PO
- dr hab. Władysław Mynarski, prof. PO
- dr hab. Roman Nowacki, prof. PO
- dr hab. n. med. Józef Opara, prof. PO
- doc. dr Jaroslav Opavski, prof. PO
- dr hab. n. med. Andrzej Pozowski, prof. PO
- dr hab. Ludmiła Sadovnicova, prof. PO
- dr hab. Jan Szczegielniak, prof. PO
- dr Zdenek Szczyrba, prof. PO
- dr hab. Michał Szepelawy, prof. PO
- dr hab. n. med. Krzysztof Wronecki, prof. PO
- dr hab. Stanisław Zagórny, prof. PO
- dr Bożena Królikowska
- dr Mariusz Migala
- dr Dariusz Nawarecki
- dr Karina Słonka
- dr Stanisław Szczepański
- dr Renata Szygula
- mgr Bożena Wojciechowska-Maszkowska
- student
- student
- student

Wydział Zarządzania i Inżynierii Produkcji

Dr Krzysztof Kazimierz Malik – dziekan

Urodzony 6 października 1964r. w Kędzierzynie-Koźlu

Wyszkolenie i stopnie naukowe

- 2004 – wszczęcie przewodu habilitacyjnego
- 1999 – studia podyplomowe *rachunkowość i finanse*
- 1994 – doktor nauk ekonomicznych, Akademia Ekonomiczna w Katowicach, Wydział Ekonomii
- 1991-1993 – Certificate of academic achievement, trzykrotne ukończenie polsko-amerykańskich letnich szkół ekonomii zorganizowanych przez: Ministerstwo Edukacji Narodowej, Akademię Ekonomiczną w Poznaniu, DePaul University, University of Massachusetts, Brandeis University, University of Nebraska, Northwestern University, University of Notre Dame.

- 1988 – magister ekonomii, Akademia Ekonomiczna w Katowicach, Wydział Handlu, Transportu i Usług

Przebieg pracy zawodowej

- od 2002 – prodziekan ds. organizacyjnych
- od 2002 – kierownik Zakładu Nauk Ekonomicznych
- od 1999 – członek Senatu Politechniki Opolskiej
- 1999–2002 – prodziekan ds. organizacyjnych
- 1997–1999 – pełnomocnik rektora ds. decentralizacji finansowej
- 1995–1996 – staże na Uniwersytecie w Dundee
- od 1994 – adiunkt w Zakładzie Transportu i Polityki Sozologicznej AE w Katowicach
- 1990–1991 – staż naukowy w Zakładzie Transportu i Polityki Sozologicznej AE w Katowicach
- 1989–1994 – asystent w Studium Nauk Społecznych i Ekonomicznych, później: w Instytucie Zarządzania
- 1988–1989 – asystent stażysta

Działalność organizacyjna

- od 2003 – członek komisji nauk prawnych i ekonomicznych oddziału PAN w Katowicach
- od 2002 – członek senackiej komisji ds. budżetu i finansów
- 1999–2002 – członek senackiej komisji ds. budżetu i finansów
- Od 1999 – koordynator programu międzynarodowej wymiany studentów i kadry naukowej Socrates-Erasmus
- Od 1995 – opiekun Studenckiego Koła Naukowego A-Ra-Fin (Analiza-Rachunkowość-Finanse)
- 1989–1993 – opiekun Studenckiego Koła Naukowego Ochrony Środowiska

Dr hab. Agata Zagórska, prof. PO – prodziekan ds. studenckich

Wykształcenie i stopnie naukowe

- 2002 – doktor habilitowany, Akademia Ekonomiczna w Katowicach
- 1992 – doktor, Akademia Ekonomiczna w Katowicach
- 1976 – magister, Akademia Ekonomiczna we Wrocławiu

Przebieg pracy zawodowej

- od 2003 – profesor Politechniki Opolskiej
- 1992–2002 – adiunkt na Politechnice Opolskiej
- 1978–1991 – asystent w Wyższej Szkole Inżynierskiej
- 1976–1977 – asystent stażysta w Wyższej Szkole Inżynierskiej

Specjalności naukowe

- mikroekonomia
- makroekonomia
- ekonomia pracy
- zarządzanie zasobami ludzkimi
- polityka społeczna

Działalność organizacyjna

- praca nad uruchomieniem nowego kierunku (zarządzanie i marketing)
- utworzenie Instytutu Zarządzania

Działalność dydaktyczna

- ekonomia (wykłady, ćwiczenia, seminaria),
- analiza sozoeconomiczna (zajęcia projektowe), zarządzanie ekologiczne (wykłady)
- finanse i rachunkowość (wykłady, ćwiczenia)
- opracowanie programów nauczania z ww. przedmiotów pod kątem wymagań Państwowej Komisji Akredytacyjnej
- seminaria dyplomowe: inżynierskie i magisterskie
- cykl wykładów na Uniwersytecie Saint Denis w Paryżu w zakresie zrównoważonego rozwoju lokalnego (2002 i 2003)

Publikacje

- publikacje zwarte (20 pozycji)
- publikacje ciągłe (4 pozycje)
- materiały konferencyjne (13 pozycji)
- redakcje i współredakcje naukowe (9 pozycji)

Prace naukowo-badawcze

- od 2003 kierownik pracy statutowej nr NBS –24/03 Zrównoważony rozwój społeczno-gospodarczy i ekologiczny w ujęciu regionalnym
- od 2001 udział w 5 Programie Ramowym UE

Nagrody i odznaczenia

- 2002 – Nagroda JM Rektora Politechniki Opolskiej
- 1996 – Nagroda JM Rektora Politechniki Opolskiej
- 1995 – Stypendium Fundacji na rzecz Nauki Polskiej

W środku: A. Zagórska

- utworzenie drugiego kierunku studiów (zarządzanie i inżynieria produkcji)
- zwiększenie oferty kształcenia w postaci studiów podyplomowych, m.in: zarządzanie, marketing i przedsiębiorczość, zarządzanie zasobami ludzkimi, rachunkowość i finanse oraz nowo utworzonych: zarządzanie sportem i polsko-francuskie studia europeistyki
- przygotowanie wniosku o utworzenie wydziału
- przygotowanie wniosku o utworzenie kierunku europeistyka

- działania organizacyjne wiązały się z pełnieniem od 1993 do 1999 r. funkcji zastępcy dyrektora Instytutu Zarządzania. Następnie do czasu powołania Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji – dyrektora Instytutu, od grudnia 1999 r. do września 2000 r. – prodziekana ds. studenckich, a następnie dziekana Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji (do 31.08.2005)

Działalność dydaktyczna

- zajęcia dydaktyczne
- prowadzenie seminariów dyplomowych
- prace w komisji rekrutacyjnej
- odczyty dla młodzieży szkół średnich w ramach współpracy między Politechniką Opolską a szkołami średnimi

- opieka nad najmłodszymi rocznikami studentów
- przygotowanie i podpisywanie umów z uczelniami zagranicznymi, m.in. Uniwersytetem 13 w Paryżu, Uniwersytetem w Gandawie, Uniwersytetem 3 w Rzymie w celu nawiązania współpracy i wymiany studentów

Nagrody i odznaczenia

- 1979, 1999, 2003 – nagrody Rektora
- 2002 – Medal Komisji Edukacji Narodowej

Dorobek naukowy

- publikacje (ponad 50)
- kierownictwo tematów badawczych (5 tematów badań własnych i statutowych)

Dr inż. Rafał Jacek Matwiejczuk – prodziekan ds. organizacyjnych

Urodzony 18 grudnia 1973 r. w Opolu

Wykształcenie i stopnie naukowe

- 2003 – dr Uniwersytet Opolski, Wydział Ekonomiczny
- 1997 – mgr inż. Wyższa Szkoła Inżynierska w Opolu/Politechnika Opolska, Instytut Zarządzania

Przebieg pracy zawodowej

- 2003 – 2005 adiunkt, kierownik Zakładu Marketingu i Logistyki
- 2003 – sekretarz wydziałowego zespołu ds. opracowania raportu samooceny kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji
- 1999 – 2005 członek Rady Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji
- 1997–2003 asystent w Zakładzie/Katedrze Nauk o Zarządzaniu

Działalność dydaktyczna

- podstawy marketingu, zarządzanie i planowanie marketingowe, marketing w handlu i usługach, badania rynkowe i marketingowe, zarządzanie logistyką, marketing regionalny, współautor trzech edycji

(2000/2001, 2001/2002, 2002/2003) informatora wydziałowego.

Działalność naukowa i kształcenie kadry naukowej

- dziedzina badawcza: marketing i logistyka
- współautor dwóch prac zwartych, autor 17 artykułów i referatów naukowych.

Stypendia, nagrody i odznaczenia

- 2004 – Indywidualna Nagroda JM Rektora Politechniki Opolskiej
- 2003 – Brązowy Krzyż Zasługi przyznany przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
- 2001 – Indywidualna Nagroda JM Rektora Politechniki Opolskiej
- 2001 – Wyróżnienie za najlepszy referat młodego pracownika nauki, Zielona Góra
- 1998 – Wyróżnienie za najlepszy referat młodego pracownika nauki, Zielona Góra
- 1997 – Tytuł Primus Inter Pares przyznany przez wojewodę opolskiego
- 1995 – Stypendium im. prof. Oswalda Matei
- 1994 – Stypendium Ministra Edukacji Narodowej

Głosowanie na Wydziale Zarządzania i Inżynierii Produkcji

Prof. dr hab. Krystian Heffner – prodziekan ds. nauki

Urodzony 10 października 1951 w Rybniku

Wyszkolenie i stopnie naukowe

- 1974 – mgr Uniwersytet Wrocławski
- 1978 – dr Politechnika Wroclawska,
- 1992 – dr hab. Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania PAN Warszawa
- 2001 – prof. – tytuł naukowy
- 2004 – prof. zwyczajny Akademia Ekonomiczna w Katowicach

Przebieg pracy zawodowej

- 1974–1978 – Politechnika Wroclawska, doktorant
- 1978–1991 – PIN Instytut Śląski w Opolu, pracownik naukowo-badawczy
- 1991–1996 – PIN Instytut Śląski w Opolu, dyrektor Instytutu
- 1994–2003 – Uniwersytet Łódzki, profesor
- 1998 – Akademia Ekonomiczna w Katowicach, profesor, kierownik katedry
- 2000 – Politechnika Opolska, profesor, kierownik katedry

Działalność organizacyjna

- 1980–1984 – kierownik Pracowni Geografii Gospodarczej
- 1991–1996 – PIN Instytut Śląski w Opolu, dyrektor Instytutu
- 1994–2003 – Uniwersytet Łódzki, profesor, kierownik programu badawczego
- 1998 – Akademia Ekonomiczna w Katowicach, profesor, kierownik katedry
- 1998 – Instytut Rozwoju Wsi i Rolnictwa PAN, Warszawa, koordynator grantu w 5. PR Unii Europejskiej
- 2000 – Politechnika Opolska, profesor, kierownik katedry

Działalność dydaktyczna

- 1983–1986 – nauczyciel w II LO w Opolu
- 1984–1998 – wykłady w Wojewódzkim Ośrodku Doskonalenia Nauczycieli w Opolu
- 1994–2003 – wykłady, seminaria, ćwiczenia, programy wykładów na Uniwersytecie Łódzkim m. in. z zakresu geografii ekonomicznej, geografii krajów niemieckojęzycznych, geografii politycznej, geografii obszarów wiejskich, wybranych problemów rozwoju demograficznego Polski.
- 1998–2005 – wykłady, seminaria, ćwiczenia, programy wykładów na Akademii Ekonomicznej w Katowicach m. in. z zakresu zagospodarowania przestrzennego, analizy rozwoju miejskiego i regionalnego, analizy ekonomiczno-przestrzennej, polityki regionalnej Unii Europejskiej, polityki euroregionalnej
- 2004–2005 – przygotowanie wniosku o utworzenie kierunku *gospodarka przestrzenna*
- 2000–2005 – wykłady, seminaria, ćwiczenia, programy wykładów na Politechnice Opolskiej m. in. z zakresu polityki regionalnej, polityki społecznej samorządów

lokalnych, geografii politycznej, zarządzanie lokalnymi projektami samorządowymi

Działalność naukowa i kształcenie kadry naukowej

- dyscyplina naukowa – gospodarka przestrzenna
- specjalność – geografia ekonomiczna
- główny obszar zainteresowań – polityka regionalna, rozwój obszarów wiejskich, migracje międzynarodowe
- publikacje (łącznie 270) z ostatnich 5 lat, najważniejsze z nich:

Migration Processes in Small European Regions during Transition Period, Krystian Heffner, Jernej Zupancic (Eds), Governmental Research Institute Silesian Institute in Opole, Opole 2000, ss. 99.

Krystian Heffner, Kształcenie ośrodków wielofunkcyjnego rozwoju na obszarach wiejskich, „Wies i Rolnictwo” nr 2, Warszawa 2000, s. 44–59.

Krystian Heffner, Transformacja układów osadniczych wsi a wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich, (w:) Wies i rolnictwo na przełomie wieków. Pod red. nauk. Izabelli Bukraby-Rylskiej i Andrzeja Rosnera, Instytut Rozwoju Wsi i Rolnictwa PAN, Warszawa 2001, s. 109–132.

Changing Role of Border Areas and Regional Policies, seria: Region and Regionalism No. 5, Marek Koter and Krystian Heffner (Eds), University of Łódź, Silesian Institute in Opole nad Silesian Institute Society, Łódź–Opole 2001.

Krystian Heffner, Potencjał migracyjny obszarów wiejskich w Polsce w perspektywie wejścia do Unii Europejskiej, (w:) Wpływ integracji europejskiej na przemiany strukturalne obszarów o wysokim bezrobociu, Zeszyty Naukowe Wydziału Ekonomii i Zarządzania, nr 7, Politechnika Koszalińska, Koszalin 2001, s. 415–424.

Krystian Heffner, Czynniki osadnicze wpływające na potencjał rozwojowy obszarów wiejskich, „Wies i Rolnictwo” nr 2, Warszawa 2002, s. 27–48.

Krystian Heffner, Die regionalgeographische Erforschung des schlesischen Raumes seit Joseph Partsch, Joseph Partsch – Wissenschaftliche Leistungen und Nachwirkungen in der deutschen und polnischen Geographie, Heinz Peter Brogiato

und Alois Mayr (Hrsg.), Institut für Länderkunde, Leipzig 2002, „Beiträge zur Regionalen Geographie” 58, s. 128–142.

George Blazyca, Krystian Heffner, Ewa Helińska-Hughes, Poland – Can Regional Policy Meet the Challenge of Regional Problems? „European Urban and Regional Studies” vol. 9 no. 3, 2002, s. 263–276.

Krystian Heffner, Regiony peryferyjne we współczesnej gospodarce, (w:) Regiony peryferyjne w perspektywie polityki strukturalnej Unii Europejskiej, red. nauk. Artur Bołtromiuk, Wyd. Uniwersytetu w Białymstoku, Białystok 2003, s. 11–27.

Andrzej Klasik, Krystian Heffner, Polish Regional Policy and the Problems of Upper Silesia After the First Transformation Decade, (w:) Restructuring Regional and Local Economies. Towards a Comparative Study of Scotland and Upper Silesia, ed. by George Blazyca, University of Paisley, Ashgate, Aldershot 2003, s. 43–55.

The role of ethnic minorities in border regions. Forms of their composition, problems of development and political aspects, ed. by Marek Koter and Krystian Heffner, University of Łódź, Dept. of Political Geography and Regional Studies, Governmental Research Institute Silesian Institute, Silesian Institute Society, Seria: Region and Regionalism No. 6 vol. 1, Łódź-Opole 2003, ss. 155.

Krystian Heffner, Robert Rauziński, Region migracyjny (wybrane aspekty demograficzne, społeczne, i gospodarcze na przykładzie Śląska Opolskiego), Wydawnictwo Politechniki Opolskiej, „Studia i Monografie” z. 152, Opole 2003.

Krystian Heffner, Artur Ochojski, Entrepreneurial partnership on local areas, (w:) Spatial Aspects of Entrepreneurship, Tadeusz Marszał (Ed.), Polish Academy of Sciences. Committee for Space Economy and Regional Planning, Warszawa 2003, „Studia Regionalia” vol. 13, s. 51–66.

Rola małych regionów w rozwoju społeczno-gospodarczym i integracji europejskiej, pod red. Krystiana Heffnera, „Biuletyn KPZK PAN” z. 212, Warszawa 2004.

Krystian Heffner, Brygida Solga, Factors Shaping the Economic Migrations after Accession of Poland to the European Union, (w:) „Bulletin of Geography” socio-economic series, no. 3/204, Toruń 2004, s. 115–124.

Regions in the process of changes, Krystian Heffner, Andrzej Klasik (ed.), Publisher of the Karol Adamiecki University of Economics in Katowice, Katowice 2004, ss. 174.

Środowiskowe uwarunkowania rozwoju lokalnego, pod red. Krystiana Heffnera i Tadeusza Marszała, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź 2004. Seria: Gospodarka w przestrzeni lokalnej ss. 168

- kształcenie kadry naukowej – promotor 3 prac doktorskich (obronionych) i 2 otwartych przewodów doktorskich

W dorobku dydaktycznym ma opiekę naukową nad studentami z Niemiec (magistrantka z Uniwersytetu w Trewirze (1997) i doktorantka z Uniwersytetu Technicznego w Berlinie (1998)) i Wielkiej Brytanii (dokto-

rant z Uniwersytetu Oksfordzkiego (2000)). Kilkakrotnie prowadził zajęcia dydaktyczno-terenowe z zakresu gospodarki przestrzennej z grupami studentów z Niemiec (Uniwersytet w Trewirze), Szwecji (Uniwersytet w Karlstad) i Słowenii (Uniwersytet w Ljublanie). Wspólnie z prof. Robertem Rauzińskim z Politechniki Opolskiej przygotował książkę *Bezrobocie – zagrożenia i szanse dla społeczności lokalnych (Na przykładzie wybranych ośrodków lokalnych Śląska Opolskiego)* wydaną przez PIN Instytut Śląski w Opolu (1995), wykorzystywaną jako materiał do zajęć dydaktycznych na Wydziale Zarządzania i Inżynierii Produkcji.

Prof. dr hab. Krystian Heffner był także zaproszony do wygłoszenia wykładów gościnnych na uczelniach i w instytutach naukowych, w tym również za granicą (m. in. Instytut za Geografiju, Universita w Ljublanie (1994, Słowenia), Instytut Pracy i Spraw Socjalnych (Warszawa, 1996, 1999), School of Slavonic and East European Studies, University of London (1997, Wlk. Brytania), Geographische Institut, Potsdam Universität (1997, Niemcy), Institut für Dunauroaum und Mitteleuropa, Diplomatische Akademie, Wiedeń (1998, Austria), Instytut Studiów Społecznych Uniwersytetu Warszawskiego (Warszawa, 1998).

W swoim dorobku ma promotorstwo trzech prac doktorskich (mgr Agnieszka Rochmińska obroniła pracę doktorską na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi UŁ w 1999 r., mgr Brygida Solga z PIN Instytutu Śląskiego obroniła pracę doktorską w 2001 r. w Instytucie Rozwoju Wsi i Rolnictwa w Warszawie i mgr Julian Kieś na Akademii Ekonomicznej w Katowicach (2003). Aktualnie jest opiekunem dwóch otwartych przewodów doktorskich na Akademii Ekonomicznej w Katowicach (mgr Witold Wiczorek) i Instytucie Rozwoju Wsi i Rolnictwa PAN w Warszawie (mgr Adam Czarnecki).

Nagrody i odznaczenia

- Nagroda Śląskiego Instytutu Naukowego w Katowicach, Katowice 1986
  - Nagroda im. Macieja Rataja, Fundacja im. Macieja Rataja, Warszawa 1994
  - Nagroda Rektora Akademii Ekonomicznej w Katowicach, Katowice 2001, 2004
  - Nagroda Ministra Edukacji Narodowej (zbiorowa), Warszawa 2002
  - Złoty Krzyż Zasługi (2001)
  - Medal Komisji Edukacji Narodowej (2003)
- Członkostwo w instytucjach i organizacjach naukowych:
- Towarzystwo Urbanistów Polskich (oddz. Opole)
  - Polskie Towarzystwo Geograficzne (oddz. Opole)
  - Regional Science Association (Warszawa, Londyn)

Działalność ekspercka

- Ekspert w zakresie polityki regionalnej Unii Europejskiej
- Ekspert w zakresie planowania przestrzennego
- Ekspert w zakresie przestrzennej analizy ilościowej i jakościowej
- Ekspert w zakresie gospodarki przestrzennej na obszarach wiejskich

Rada Wydziału

- prof. dr hab. Piotr Blaik
- prof. dr hab. inż. Janusz Jaworski
- prof. dr hab. inż. Ryszard Knosala
- prof. dr hab. Robert Rauziński
- prof. dr hab. Krystian Heffner
- prof. dr hab. Emilie Krausova
- dr hab. Marian Ciepaj, prof. PO
- dr hab. Mirosław Dytczak, prof. PO
- dr hab. Piotr Gendarz, prof. PO
- dr hab. Marek Grochalski, prof. PO
- dr hab. Andrzej Kracher, prof. PO
- dr hab. Wanda Musialik, prof. PO
- dr hab. Irena Pyka, prof. PO
- dr hab. Agata Zagórska, prof. PO
- dr inż. Radim Lenort, prof. PO
- dr inż. Adam Roznoch, prof. PO
- dr Maria Kania
- dr Włodzimierz Kwieciński
- dr Krzysztof Malik
- dr inż. Rafał Matwiejczuk
- dr Ryszard Miązek
- dr inż. Jerzy Preis
- dr inż. Katarzyna Widera
- dr Małgorzata Wróblewska
- mgr inż. Piotr Bębenek
- mgr inż. Łukasz Dymek
- mgr inż. Dorota Załęzna
- mgr inż. Justyna Zygmunt
- Beata Hadryś – studentka
- Agnieszka Skórska – studentka
- Przemysław Skórski – student

Instytut Matematyki, Fizyki i Chemii

Dr Czesław Górecki – dyrektor

Dr Czesław Górecki, urodzony 16 maja 1951 roku w Oldrzychowicach, jest absolwentem kierunku *fizyka* – Wydziału Matematyki, Fizyki i Chemii Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Opolu. Po ukończeniu studiów roku 1973 podjął pracę w Zakładzie Fizyki WSI w Opolu. Doktoryzował się na Uniwersytecie Wrocławskim,

Od lewej: Cz. Górecki i członkowie Rady Instytutu

w roku 1982, uzyskując stopień naukowy doktora nauk fizycznych w zakresie fizyki ciała stałego.

Dr Czesław Górecki, od 1987 roku do chwili obecnej, pełni funkcję kierownika Zakładu Fizyki. W latach 1992–1996 i 1999–2002 pełnił funkcję zastępcy dyrektora Instytutu Matematyki, Fizyki i Chemii. W latach 1997–1999 pełnił funkcję pomocnika ds. restrukturyzacji Instytutu MFiCh. Od roku 2002 do chwili obecnej pełni funkcję dyrektora Instytutu Matematyki, Fizyki i Chemii.

Działalność naukowa dr. Czesława Góreckiego przedstawiona w licznych publikacjach (około 130) i materiałach konferencyjnych (około 60) dotyczy fizyki ciała stałego i inżynierii materiałowej, a w szczególności badania warstwy przypowierzchniowej ciała stałego i układów cienkowarstwowych.

Z innych form działalności dr. Czesława Góreckiego należy wymienić: udział w pracach Senatu kilku kadencji, przewodniczenie senackiej Komisji ds. Budżetu i Inwestycji (1993–1996), udział w pracach innych senackich komisji, przewodniczenie Komisji ds. Przyznawania Miejsc w Hotelu Asystenta.

Dr hab. Maksymilian Gajek, prof. PO – zastępca dyrektora

Dr hab. prof. PO Maksymilian Gajek, urodzony 17 sierpnia 1944 roku w Porębie, jest absolwentem kierunku mechanicznego – Wydziału Matematyki, Fizyki i Chemii Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Opolu. Po ukończeniu studiów rozpoczął pracę w Katedrze Mechaniki w Wyższej Szkole Pedagogicznej w charakterze asystenta. Doktoryzował się na Politechnice Poznańskiej w roku 1980, uzyskując stopień naukowy doktora nauk technicznych w zakresie budowy i eksploatacji maszyn.

Przewód habilitacyjny zakończył w roku 1995 na Moskiewskim Uniwersytecie Technicznym Stankin, przedstawiając rozprawę z zakresu obróbki skrawaniem. Również w roku 1995 Główny Komitet Kwalifikacyjny Federacji Rosyjskiej zatwierdził mu stopień naukowy doktora habilitowanego z zakresu *eksploatacja i budowa maszyn*.

W okresie swej pracy w Wyższej Szkole Pedagogicznej, a następnie na Uniwersytecie Opolskim, kandydat pełnił szereg funkcji związanych z organizacją pracy dydaktycznej i naukowej.

- w latach 1976–1978 oraz 1980–1981 – zastępca dyrektora ds. dydaktyczno-wychowawczych Inst. Techniki WSP
- 1981–1987 – zastępca dyrektora ds. naukowo-badawczych Instytutu Techniki WSP w Opolu
- 1989 – kierownik Studium Nauczycielskiego kierunku *praca technika*
- 1989–1992 – kierownik Wyższego Studium Zawodowego przy Instytucie Techniki WSP w Opolu
- 1996 – kierownik Zakładu Techniki w Katedrze Inżynierii Procesowej Uniwersytetu Opolskiego
- 2000 – kierownik Zakładu Techniki Instytutu Matematyki, Fizyki i Chemii Politechniki Opolskiej

- 2002 – zastępca dyrektora Instytutu Matematyki, Fizyki i Chemii Politechniki Opolskiej

Działalność naukowa dr. hab. Maksymiliana Gajka prezentowana w publikacjach i materiałach konferencyjnych (około 150) dotyczy zagadnień obróbki skrawaniem i inżynierii środowiska pracy, a w szczególności optymalizacji warunków realizacji procesów technologicznych i produkcyjnych – w tym konstituowania warstwy wierzchniej w procesie frezowania oraz oceny warunków pracy. Dr hab. Gajek jest również współautorem czterech monografii oraz dwóch skryptów.

Z innych form działalności kandydata należy wymienić pracę w Senacie UO, komisjach rektorskich, organizację i uczestnictwo w komitetach naukowych i organizacyjnych ogólnopolskich i międzynarodowych konferencji naukowych oraz redakcję naukową *Zeszytów Naukowych*.

Dr Zygmunt Kasperski – zastępca dyrektora

Dr Zygmunt Kasperski urodził się 4 kwietnia 1944 roku w Niżborgu Nowym. W roku 1964 ukończył Liceum Pedagogiczne w Lubomierzu, a w roku 1969 studia na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Wrocławskiego – kierunek *matematyka*, specjalność *metody numeryczne*. Po ukończeniu studiów podjął pracę jako asystent w Katedrze Matematyki Politechniki Częstochowskiej. W roku 1972 przeniósł się do pracy w Ośrodku Elektronicznej Techniki Obliczeniowej Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Opolu, a w latach 1973–1977 pełnił funkcję kierownika tego ośrodka. Pracę doktorską obronił w 1976 r. na Politechnice Gdańskiej. Od 1977 r. do chwili obecnej pracuje na stanowisku adiunkta w Zakładzie Matematyki opolskiej uczelni. Od 1993 r. jest kierownikiem Zakładu.

Dr Zygmunt Kasperski jest autorem i współautorem ponad 60 publikacji naukowych (w tym dwóch monografii i jednego skryptu) z zakresu zastosowań matematyki i informatyki, opublikowanych w czasopiśmie i materiałach konferencyjnych krajowych i zagranicznych, a także twórcą i współtwórcą systemów i programów komputerowych do obliczeń naukowych, projektowych oraz do zarządzania przedsiębiorstwami. Jest także promotorem ponad 50 prac dyplomowych (magisterskich i inżynierskich) na kierunku *zarządzanie i marketing*. Za działalność naukową został wyróżniony m.in. Nagrodą Ministra i nagrodami Rektora.

W latach 1990–1996 przez dwie kadencje pełnił funkcję prorektora ds. studenckich Politechniki Opolskiej, a w roku 1996 został wybrany na stanowisko dyrektora Instytutu Matematyki, Fizyki i Chemii Politechniki Opolskiej na kadencję 1996–1999. W kadencjach 1999–2002 oraz 2005 pełnił funkcję prorektora ds. organizacyjnych Politechniki Opolskiej. Od czerwca 1997 r. do grudnia 1998 r. był pełnomocnikiem JM Rektora ds. restrukturyzacji finansów. W latach 1991–1992 był przewodniczącym Rady Informatycznej przy Sejmiku Samorządowym Województwa Opolskiego. W roku 2004 otrzymał Nagrodę Marszałka Województwa Opolskiego za zasługi dla rozwoju oświaty i aktywną działalność w Radzie Kształcenia Ustawicznego.

Dr Kasperski jest członkiem Polskiego Towarzystwa Matematycznego oraz NSZZ „Solidarność” (w latach 1989–1990 był zastępcą przewodniczącego Komisji Zakładowej). Od stycznia do grudnia 1991 roku pełnił funkcję prezesa Ruchu Obywatelskiego Śląska Opolskiego. Posiadane odznaczenia to Złoty Krzyż Zasługi, odznaka Za Zasługi dla Miasta Opola oraz odznaka Zasłużonemu Opolszczyźnie.

Dr Kasperski jest członkiem Polskiego Towarzystwa Matematycznego oraz NSZZ „Solidarność” (w latach 1989–1990 był zastępcą przewodniczącego Komisji Zakładowej). Od stycznia do grudnia 1991 roku pełnił funkcję prezesa Ruchu Obywatelskiego Śląska Opolskiego. Posiadane odznaczenia to Złoty Krzyż Zasługi, odznaka Za Zasługi dla Miasta Opola oraz odznaka Zasłużonemu Opolszczyźnie.

Rada Instytutu

- prof. dr hab. Janusz Czelakowski
- mgr Jadwiga Emich-Kokot
- dr Volodymyr Flyud, prof. PO
- dr hab. Maksymilian Gajek, prof. PO
- dr Czesław Górecki
- prof. dr hab. Tadeusz Górecki
- dr hab. inż. Radosław Grzymkowski, prof. PO
- prof. dr hab. Oleksandr Hachkevych
- dr Zygmunt Kasperski

- dr hab. inż. Waldemar Krajewski, prof. PO
- prof. dr hab. Vilem Madr
- dr hab. inż. Janusz Pająk, prof. PO
- dr Józef Szymczak
- prof. dr hab. Heorhij Shynkarenko
- prof. dr hab. Stefan Szymura
- dr Stanisław Wiejak
- dr Katarzyna Wojteczek
- dr Aleksandra Żurawska

Studium Języków Obcych

Mgr Grażyna Redlich – kierownik

Wrocławianka, od czasów szkolnych związana z Opolem. Studia z filologii angielskiej ukończyła na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach. Podjęła pracę na Politechnice Opolskiej, wówczas Wyższej Szkole Inżynierskiej, w 1978 roku jako lektor j. angielskiego w Studium Języków Obcych.

Od 2002 roku jest kierownikiem sekcji lektorów języka angielskiego i członkiem rady SJO.

W roku 2003 nawiązała współpracę z sekcją egzaminacyjną British Council i doprowadziła w marcu 2004 roku do podpisania umowy dwustronnej między Politechniką Opolską i British Council w sprawie utworzenia działającego przy Studium Języków Obcych Zamkniętego Ośrodka Egzaminacyjnego do Egzami-

Wybory w SJO

nów Business English Certificate, BEC, Uniwersytetu Cambridge. W ośrodku przeprowadzono już 3 sesje egzaminacyjne i wydano 25 renomowanych i bezterminowych certyfikatów językowych. Dwukrotnie też odbyły się egzaminy próbne, w których wzięło udział ponad 120 osób, głównie studentów i pracowników naszej uczelni.

G. Redlich jest mężatką, ma dwoje dzieci. Zainteresowania zawodowe związane są z metodyką nauczania języków obcych, szczególnie dotyczą nowych technik. Interesuje się także filmoznawstwem, prasą i literaturą, zwłaszcza poezją.

Ciąg dalszy ze strony 9

pracowników rektora. W przypadku wyboru mojej osoby na stanowisko rektora Politechniki, jako prorektorów zaproponuję następujące osoby:

- jako kandydata na stanowisko prorektora ds. nauki – dr. hab. inż. **Marka Tukiendorfa**, prof. PO,
- jako kandydata na stanowisko prorektora ds. studentów – dr. hab. inż. **Jerzego Jantosa**, prof. PO,
- jako kandydata na stanowisko prorektora ds. organizacyjnych – dr **Aleksandrę Żurawską**.

Wierzę, że tak dobrany zespół współpracowników podoła wyzwaniom i znajdzie akceptację Wysokiego Senatu.

W okresie przedwyborczym byłem pytany przez media, ale także przez kolegów z naszego środowiska o lustrację. Stwierdzam, że nie byłem tajnym współpracownikiem i nie współpracowałem ze służbami specjalnymi.

Dla naszej Politechniki i całego środowiska akademickiego niezwykle ważne znaczenie ma dobra i partnerska współpraca z mediami. Zamierzam poświęcić wiele uwagi kształtowaniu wizerunku naszej Uczelni. Konieczne jest otwarte informowanie o sukcesach, ale

i trudnościach naszego środowiska akademickiego. Doceniając znaczenie public relations dla tak ważnej w mieście i całym regionie instytucji jaką jest Politechnika Opolska, liczę na wsparcie w tym zakresie wszystkich Koleżanek i Kolegów.

Szanowni Państwo!

Przedstawiłem krótko zasady, którymi zamierzam kierować się jako rektor Politechniki Opolskiej i najważniejsze zadania w nadchodzącej kadencji. Mam nadzieję, że znając wyniki mojej dotychczasowej pracy jako prorektora, uwierzycie, że przedstawiony program może być zrealizowany.

Chciałbym na koniec powiedzieć coś osobistego. Podjąłem decyzję kandydowania. Staram się wygrać te wybory, mam program i wizję kierowania Politechniką w najbliższych latach, ale jestem także pełen obaw i niepokoju. O tym, czy podołam temu wyzwaniu zadecyduje wsparcie Wysokiego Senatu i bliskich osób – w chwili wyboru i w okresie, gdy będziemy wspólnie pracować.

Proszę zatem Panie i Panów Senatorów o poparcie mojej kandydatury na Rektora Politechniki Opolskiej w dzisiejszych wyborach.

Dziękuję.

Skład Senatu Politechniki Opolskiej w kadencji 2005–2008

- prof. dr hab. inż. Jerzy Skubis
- dr hab. inż. Marek Tukiendorf, prof. PO
- dr hab. inż. Jerzy Jantos, prof. PO
- dr Aleksandra Żurawska
- mgr Leon Prucnal
- mgr Barbara Hetmańska
- dr inż. Elżbieta Czerwińska
- prof. dr inż. Roman Jankowiak
- dr hab. inż. Ryszard Rojek, prof. PO
- dr hab. inż. Bolesław Dobrowolski
- dr hab. Stanisław Zagórny, prof. PO
- dr Krzysztof Malik
- prof. dr hab. inż. Tadeusz Chmielewski
- prof. dr hab. inż. Józef Kędzia
- prof. dr hab. inż. Marian Łukaniszyn
- dr hab. inż. Włodzimierz Stanisławski, prof. PO
- prof. dr hab. inż. Piotr Wach
- prof. dr hab. inż. Grzegorz Gasiak
- prof. dr hab. inż. Leon Troniewski
- dr hab. inż. Stanisław Witczak, prof. PO
- dr hab. Wiesław Drobek, prof. PO
- dr hab. n. med. Janusz Kubicki, prof. PO
- dr hab. Jan Szczegielniak, prof. PO
- prof. dr hab. Józef Wojnar
- prof. dr hab. Krystian Heffner
- dr hab. Wanda Musialik, prof. PO
- dr hab. Agata Zagórska, prof. PO
- prof. dr hab. Tadeusz Górecki
- prof. dr hab. Stefan Szymura
- dr inż. Jan Centkowski
- dr inż. Jadwiga Krych
- dr inż. Andrzej Augustynowicz
- dr Stanisław Szczepański
- dr Maria Kania
- dr Czesław Górecki
- mgr Grażyna Redlich
- przedstawiciel pracowników nie będących nauczycielami akademickimi
- mgr inż. Antoni Szymański
- Przemysław Skórski
- Anna Mielnik
- Dariusz Lipski
- Michał Podmagórski
- Krzysztof Zosik
- przedstawiciel NSZZ „Solidarność”
- przedstawiciel ZNP

Stan w dniu 10 czerwca 2005 r.

Uczelniana Komisja Dyscyplinarna

Przewodnicząca: prof. dr hab. Stefania Grzeszczyk

Członkowie:

- dr hab. inż. Mirosław Dytczak, prof. PO,
- dr hab. Maksymilian Gajek, prof. PO,
- dr hab. inż. Bronisław Tomczuk, prof. PO,
- dr inż. Barbara Czabak,
- dr Ryszard Miązek,
- dr Zbigniew Michno

Elektorzy do Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego

Przedstawiciele profesorów i doktorów habilitowanych:

- prof. dr hab. inż. Jan Kubik,
- prof. dr hab. inż. Leon Troniewski

Przedstawiciele adiunktów:

- dr inż. Józef Gigiel,
- dr inż. Andrzej Przytułski

Wiadomości Uczelniane – miesięcznik informacyjny Politechniki Opolskiej. Rok XV, nr 10(135), wydanie specjalne 2005 r.

Redaguje zespół: Elżbieta Ciechocińska – grafik, Małgorzata Kalinowska – korekta, Krzysztof Stawiński. Współpracownicy wydziałowi: Andrzej Słodziński (WB), Izabela Carewicz (WEiA), Jolanta Dembicka (WM), Tomasz Bohdan (WWFiF), Mirosława Szewczyk (WZiIP). Stale współpracują: Elżbieta Czaja, Urszula Mazur, Ewa Przystajko, Janusz Fijak, Sławoj Dubiel – zdjęcia, Krystyna Duda – redaktor naczelny, Waldemar Szweda – skład i łamanie.

Wydano w Oficynie Wydawniczej Politechniki Opolskiej, ul. Mikołajczyka 3, 45–271 Opole. Druk: Oficyna Wydawnicza Politechniki Opolskiej, ul. Mikołajczyka 3, 45–271 Opole. Redakcja: ul. Mikołajczyka 3, 45–271 Opole, tel. 400 62 84, e-mail: oficyna@po.opole.pl
Zamówienie: 33/2005. Nakład 300 egz.

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania redakcyjnego nadesłanych tekstów.